

SCHENGENSKÝ DOHOVOR

**Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985
uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu,
Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky
o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach, podpísaný
v Schengene 19. júna 1990**

Úradný vestník ES L 239, 22.9.2000, s. 19 - 62

Zmeny a doplnenia:

- 1) Smernica Rady 2001/51/ES z 28. júna 2001, ktorou sa dopĺňajú ustanovenia článku 26 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985, Ú. v. ES L 187, 10.7.2001, s. 45 - 46, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 4, s. 160 - 161;
- 2) Nariadenie Rady (ES) č. 1091/2001 z 28. mája 2001 o voľnom pohybe s vízami na dlhodobý pobyt, Ú. v. ES L 150, 6.6.2001, s. 4 - 5, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 4, s. 113 - 114;
- 3) Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii, Ú. v. ES C 326, 21.11.2001, s. 2 - 8, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 8, s. 233 - 239;
- 4) Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1 - 20, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 34 - 51;
- 5) Rámcové rozhodnutie Rady z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska, Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 1 - 3, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 61 - 63;
- 6) Smernica Rady z 28. novembra 2002, ktorá definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydlisku, Ú. v. ES L 328, 5.12.2002, s. 17 - 18, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 64 - 65;
- 7) Rozhodnutie Rady 2003/169/SVV z 27. februára 2003 určujúce, ktoré ustanovenia Dohovoru o zjednodušenom postupe extradície medzi členskými štátmi Európskej únie z roku 1995 a Dohovoru o extradícii medzi členskými štátmi Európskej únie z roku 1996 predstavujú vývoj Schengenského acquis v súlade s Dohodou o pristúpení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju Schengenského acquis, Ú. v. EÚ L 67, 12.3.2003, s. 25 - 26, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 127;
- 8) Rozhodnutie Rady 2003/170/SVV z 27. februára 2003 o spoločnom využívaní styčných dôstojníkov vysielaných do zahraničia orgánmi členských štátov činnými v trestnom konaní, Ú. v. EÚ L 67, 12.3.2003, s. 27 - 30, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 129 - 132;
- 9) Rozhodnutie Rady 2003/725/SVV z 2. októbra 2003, ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia článku 40 ods. 1 a ods. 7 dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, Ú. v. EÚ L 260, 11.10.2003, s. 37 - 38, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 19, zväzok 6, s. 231 - 232;

- 10) Nariadenie Rady (ES) č. 871/2004 z 29. apríla 2004 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém, vrátane boja proti terorizmu, Ú. v. EÚ L 162, 30.4.2004, s. 29 - 31, Mimoriadne vydanie v slovenskom jazyku, kapitola 1, zväzok 5, s. 113 - 115;
- 11) Nariadenie Rady (ES) č. 2133/2004 z 13. decembra 2004 o požiadavke na príslušné orgány členských štátov, aby sa systematicky pečiatkovali cestovné doklady štátnych príslušníkov tretích krajín pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda a s ňou súvisiaca spoločná príručka, Ú. v. EÚ L 369, 16.12.2004, s. 5 - 10;
- 12) Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú. v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44 - 48;
- 13) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 zo 6. júla 2005, ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, pokiaľ ide o prístup služieb členských štátov zodpovedných za vydávanie osvedčení o registrácii vozidiel k Schengenskému informačnému systémuText s významom pre EHP, Ú. v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 18 - 21;
- 14) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006 , ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1 - 32;
- 15) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006 , ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia Schengenského dohovoru, Ú. v. EÚ L 405, 30.12.2006, s. 1 - 22;
- 16) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 z 20. decembra 2006 , ktoré sa týka prístupu útvarov zodpovedných za vydávanie osvedčení o evidencii vozidiel v členských štátoch do Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II), Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 1 - 3;
- 17) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 z 20. decembra 2006 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému druhej generácie (SIS II), Ú. v. EÚ L 381, 28.12.2006, s. 4 - 23;
- 18) Nariadenie Rady (ES) č. 1104/2008 z 24. októbra 2008 o prechode zo Schengenského informačného systému (SIS 1+) na Schengenský informačný systém druhej generácie (SIS II), Ú. v. EÚ L 299, 8.11.2008, s. 1 - 8;
- 19) Nariadenie európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 z 13. júla 2009 , ktorým sa ustanovuje vízový kódex Spoločenstva (vízový kódex), Ú. v. EÚ L 243, 15.9.2009, s. 1 - 58.

Belgické kráľovstvo, Nemecká spolková republika, Francúzska republika, Luxemburské veľkovevodstvo a Holandské kráľovstvo, ďalej len „zmluvné strany“,

BERÚC za základ Schengenskú dohodu zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach,

S ROZHODNUTÍM vyriešiť nejasné časti zmluvy o zrušení kontroly osôb, pohybe osôb a uľahčení dopravy a prepravy tovarov na spoločných hraniciach,

KEĎŽE v Zmluve o založení Európskych spoločenstiev doplnenej Jednotným Európskym aktom sa uvádza, že vnútorný trh pozostáva z oblasti bez vnútorných hraníc;

KEĎŽE cieľ, ktorého sa pridŕžajú zmluvné strany sa má dodržať bez toho, aby boli dotknuté opatrenia, ktoré sa majú prijať na vykonávanie ustanovení zmluvy;

KEDŽE vyriešenie týchto nejasností si vyžaduje rady vhodných opatrení a úzku spoluprácu zmluvných strán,

SA DOHODLI TAKTO:

HLAVA I DEFINÍCIE

Článok 1

Na účely tohto dohovoru:

vnútorné hranice: sú spoločné pozemné hranice zmluvných strán, ako aj letiská pre vnútroštátne lety aorské prístavy pre pravidelné trajektové spojenie výhradne z alebo do iných prístavov na území zmluvných strán bez prerušenia plavby v prístavoch ležiacich mimo územia zmluvných strán;

vonkajšie hranice: sú pozemné aorské hranice, ako aj letiská a námorné prístavy zmluvných strán, pokiaľ nie sú vnútornými hranicami;

vnútroštátny let: je let výhradne z územia zmluvných strán na územie zmluvných strán bez pristátia na území tretieho štátu;

tretí štát: je štát, ktorý nie je zmluvnou stranou;

cudzinec: je osoba, ktorá nie je štátnym príslušníkom jedného z členských štátov Európskych spoločenstiev;

cudzinec vedený ako osoba, ktorej má byť odmietnutý vstup: je cudzinec, ktorý je podľa článku 96 zaznamenaný v Schengenskom informačnom systéme s cieľom zamietnutia vstupu;

hraničný prechod: je prechod určený príslušnými orgánmi na prekročenie vonkajších hraníc;

hraničná kontrola: je kontrola na hraniciach, vykonaná výhradne na základe zamýšľaného prekročenia vonkajších hraníc;

dopravca: je fyzická alebo právnická osoba vykonávajúca profesionálne prepravu osôb vzdušnou, vodnou alebo pozemnou cestou;

povolenie na pobyt: je každé povolenie akéhokoľvek druhu vystavené zmluvnou stranou oprávňujúce k pobytu na jej území. Toto vymedzenie nezahrňuje časovo obmedzené prijatie k pobytu na území jednej zo zmluvných strán s cieľom prejednať žiadosť o azyl alebo žiadosť o povolenie pobytu.

žiadosť o azyl: (zrušené od 1.1.1998)

žadateľ o azyl: (zrušené od 1.1.1998)

prerokovanie: (zrušené od 1.1.1998)¹

¹ Nahradené dohovorom podpísaným v Dubline 15. júna 1990, ktorým sa určuje štát zodpovedný za posudzovanie žiadostí o azyl podaných v jednom z členských štátov Európskych spoločenstiev, Ú v. ES C 254, 19.8.1997, s. 1.

HLAVA II ZRUŠENIE KONTROL NA VNÚTORNÝCH HRANICIACH A POHYB OSÔB

KAPITOLA 1 PREKROČENIE VNÚTORNÝCH HRANÍC

Článok 2
(zrušený od 13.10.2006)²

KAPITOLA 2 PREKROČENIE VONKAJŠÍCH HRANÍC

Články 3 až 8
(zrušené od 13.10.2006)³

KAPITOLA 3 VÍZA

Oddiel 1
Víza pre krátkodobý pobyt

Článok 9

1. Zmluvné strany sa zaväzujú prijať spoločnú politiku, pokiaľ ide o voľný pohyb osôb, najmä vo vzťahu k vízovým predpisom. V tom sa strany vzájomne podporujú. Zmluvné strany sa zaväzujú k ďalšiemu harmonizovaniu svojej vízovej politiky.

2. Voči tretím štátom, pre ktoré ich štátnym príslušníkom zaviedli všetky zmluvné strany pri podpísaní tohto dohovoru spoločné vízové predpisy alebo ich zaviedli neskôr, možno tieto predpisy zmeniť iba so súhlasom všetkých zmluvných strán. Pokiaľ závažné dôvody vnútroštátnej politiky vyžadujú neodkladné rozhodnutie, môže sa jedna zmluvná strana výnimočne odchýliť od spoločných vízových predpisov, uplatňovaných voči tretej krajine. Toto musí vopred konzultovať s ostatnými zmluvnými stranami a pri rozhodnutí musí prihliadnuť k ich záujmom a k následkom, ktoré z toho vyplynú.

Článok 10

1. Zavádza sa jednotné vízum, platné pre územie všetkých zmluvných strán. Toto vízum, ktorého obdobie účinnosti je upravené v článku 11, možno udeliť k pobytu v dĺžke do troch mesiacov.

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Ú v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

³ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), Ú v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

2. Pokiaľ nebude zavedené toto vízum, uznávajú zmluvné strany práve platné vnútroštátne víza, pokiaľ sú udelené na základe spoločných podmienok a kritérií stanovených v rámci príslušných ustanovení tejto kapitoly.

3. Odlišne od ustanovení odsekov 1 a 2 si vyhradzuje každá zmluvná strana teritoriálne obmedziť platnosť víza na základe spoločných podmienok, stanovených v rámci príslušných ustanovení tejto kapitoly.

Článok 11

1. Vízum uvedené v článku 10 môže byť:

a) cestovné vízum platné pre jeden alebo niekoľko vstupov, pričom ani trvanie jedného nepretržitého pobytu, ani celkové obdobie niekoľkých za sebou idúcich pobytov, nesmie byť odo dňa prvého vstupu viac ako 3 mesiace za pol roka,

b) tranzitné vízum oprávňujúce jeho držiteľa k jednej, dvom alebo výnimočne niekoľkým cestám cez územia zmluvných strán, aby pricestoval na územie tretieho štátu, pričom trvanie jedného tranzitu nesmie prekročiť lehotu 5 dní.

2. Ustanovenie ods. 1 nebráni zmluvnej strane, aby v prípade potreby udelila do príslušného pol roka ďalšie vízum, ktoré je priestorovo obmedzené na jej územie.

Článok 12

1. Jednotné vízum uvedené v článku 10 odsek 1 udeľujú diplomatické a konzulárne úrady a prípadne orgány zmluvných strán, ktoré stanovuje článok 17.

2. K udeleniu tohto víza je príslušná v zásade zmluvná strana, na ktorej území je stanovený cieľ cesty. Pokiaľ tento cieľ nemožno určiť, prináleží vystavenie víza diplomatickému alebo konzulárnemu úradu zmluvnej strany prvému vstupu.

3. Výkonný výbor stanoví možnosti vykonávania a najmä kritériá k určeniu hlavného cieľa.

Článok 13

1. Vízum nesmie byť udelené do cestovného dokladu po uplynutí doby jeho platnosti.

2. Obdobie platnosti cestovného dokladu musí prekročiť dobu platnosti víza, pričom je treba prihliadnuť k lehote použitia víza. To musí dovoliť návrat cudzinca do krajiny jeho pôvodu alebo jeho vstup do tretieho štátu.

Článok 14

1. Vízum nesmie byť udelené do cestovného dokladu, ak tento cestovný doklad nie je platný pre žiadnu zo zmluvných strán. Ak je cestovný doklad platný len pre jednu alebo niekoľko zmluvných strán, musí byť udelené vízum obmedzené na túto zmluvnú stranu alebo tieto zmluvné strany.

2. Pokiaľ nebude cestovný doklad uznaný jednou alebo niekoľkými zmluvnými stranami ako platný, možno vízum udeliť formou povolenia, ktoré víza nahradzuje.

Článok 15

Zo zásady možno udeliť víza podľa článku 10 len cudzincovi, ktorý spĺňa podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

Článok 16

Ak pokladá jedna zmluvná strana za potrebné z jedného z dôvodov uvedených v článku 5 ods. 2 upustiť od zásady vytýčenej v článku 15 a udeliť cudzincovi, ktorý nespĺňa všetky podmienky vstupu stanovené v článku 5 ods. 1, vízum, je platnosť tohto víza priestorovo obmedzená na územie tejto zmluvnej strany, ktorá o tom musí informovať ostatné zmluvné strany.

Článok 17

1. Výkonný výbor stanoví spoločné pravidlá týkajúce sa preskúmania žiadostí o vízum, dbá na ich správnu aplikáciu a prispôsobuje ich novým situáciám a okolnostiam.

2. Výkonný výbor okrem toho stanoví prípady, v ktorých je udelenie víza závislé na konzultácii centrálného orgánu dotýčajúcej zmluvnej strany a prípadne na konzultácii centrálnych orgánov ostatných zmluvných strán.

3. Výkonný výbor urobí ďalej potrebné rozhodnutia týkajúce sa nasledujúcich bodov:

- a) cestovné doklady, do ktorých možno udeliť vízum;
- b) úrady, ktoré sú kompetentné na udeľovanie víz;
- c) podmienky pre udelenie víza na hranici;
- d) forma, obsah, obdobie platnosti víz a poplatky za ich vystavenie;
- e) podmienky predĺženia a zamietnutia víz udelených podľa písmen c) a d) s prihliadnutím k záujmom všetkých zmluvných strán;
- f) podrobnosti priestorového obmedzenia víza;
- g) zásady týkajúce sa vyhotovenia spoločného zoznamu cudzincov, ktorí sú zaznamenaní s cieľom zamietnutia vstupu, pričom nie je dotknutý článok 96.

Oddiel 2

Víza pre dlhodobý pobyt

Článok 18

Víza pre pobyt, presahujúci tri mesiace, sú národné víza vydané jedným z členských štátov v súlade s jeho vnútroštátnym právom. V priebehu obdobia najviac troch mesiacov od ich počiatočného dátumu platnosti, sú takéto víza súbežne platné ako jednotné víza na krátkodobý pobyt, za predpokladu, že boli vydané v súlade so spoločnými podmienkami a kritériami prijatými podľa príslušných ustanovení kapitoly 3 oddielu 1, alebo v zhode s nimi a ich držiteľia spĺňajú podmienky pre vstup uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e). Inak takéto víza umožňujú svojim držiteľom len tranzit cez územia ostatných členských štátov, aby sa dostali na územie členského štátu, ktorý víza vydal, pokiaľ držiteľia spĺňajú podmienky pre vstup uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), d) a e), alebo nie sú na vnútroštátnom zozname záujmových osôb členského štátu, cez ktorého územie žiadajú o tranzit (účinnosť od 7.6.2001).⁴

⁴ Zmenené nariadením Rady (ES) č. 1091/2001 z 28. mája 2001 o voľnom pohybe s vízami pre dlhodobý pobyt, Ú v. ES L 150, 6.6.2001, s. 4.

KAPITOLA 4 PODMIENKY PRE CESTOVANIE CUDZINCOV

Článok 19

1. Cudzinci, ktorí sú držiteľmi jednotného víza a zákonne pricestovali na územie jednej zo zmluvných strán, sa môžu voľne pohybovať na území všetkých zmluvných strán počas doby platnosti víza a pokiaľ spĺňajú podmienky k vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

2. (zrušené)

3. Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa netýkajú víz, ktorých platnosť je priestorovo obmedzená podľa ustanovení kapitoly 3 tejto hlavy.

4. Ustanovenia tohto článku platia, pričom nie je dotknutý článok 22.

Článok 20

1. Cudzinci, ktorí nepodliehajú vízovej povinnosti sa môžu voľne pohybovať na území zmluvných strán, najviac však 3 mesiace počas doby 6 mesiacov odo dňa prvého vstupu a pokiaľ spĺňajú podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c), d) a e).

2. Odsek 1 sa nedotýka práva každej zmluvnej strany, ktorá môže predĺžiť pobyt cudzinca na svojom území nad stanovenú lehotu 3 mesiacov, a to vo výnimočných prípadoch alebo aplikáciou ustanovení bilaterálnej dohody, ktorá bola uzavretá už pred nadobudnutím platnosti tohto dohovoru.

3. Ustanovenia tohto článku platia, pričom článok 22 nie je dotknutý.

Článok 21

1. Cudzinci, ktorí sú držiteľmi platného dokumentu k pobytu vydaného jednou zo zmluvných strán, sa môžu voľne pohybovať na území ostatných zmluvných strán na základe tohto dokladu a platného cestovného dokladu, najviac však do 3 mesiacov, pokiaľ spĺňajú podmienky vstupu uvedené v článku 5 ods. 1 písm. a), c) a e) a nie sú uvedení na vnútroštátnom zozname dotyčnej zmluvnej strany.

2. Rovnaké ustanovenia platia pre cudzincov, ktorí sú držiteľmi dočasného povolenia k pobytu vystaveného jednou zo zmluvných strán a cestovného dokladu vydaného touto zmluvnou stranou.

3. Zmluvné strany odovzdajú Výkonnému výboru zoznamy dokladov, ktoré v zmysle tohto článku vystavujú ako povolenie k pobytu alebo dočasné povolenie k pobytu a ako cestovný doklad.

4. Ustanovenia tohto článku platia, pričom článok 22 nie je dotknutý.

Článok 22

1. Cudzinci, ktorí zákonne pricestovali na územie jednej zo zmluvných strán, sú povinní hlásiť sa u príslušných orgánov zmluvnej strany, na ktorej územie pricestujú, a to za podmienok, ktoré stanoví každá zmluvná strana. Prihlásiť sa možno, podľa voľby každej zmluvnej strany, buď pri vstupe alebo do 3 pracovných dní odo dňa vstupu do vnútrozemia zmluvnej strany.

2. Cudzinci, ktorí žijú trvalo na území jednej zmluvnej strany a pricestujú na územie inej zmluvnej strany, podliehajú ohlasovacej povinnosti podľa ods. 1.

3. Výnimky z ustanovení odsekov 1 a 2 stanoví každá zmluvná strana a oznámí ich Výkonnému výboru.

Článok 23

1. Cudziniec, ktorý nespĺňa alebo už nespĺňa podmienky pre krátkodobý pobyt platné na území jednej zo zmluvných strán, musí v zásade okamžite opustiť územie zmluvných strán.

2. Ak disponuje cudziniec platným povolením na pobyt vystaveným inou zmluvnou stranou alebo dočasným povolením k pobytu vydaným inou zmluvnou stranou, musí okamžite vycestovať na územie tejto zmluvnej strany.

3. Pokiaľ tento cudziniec dobrovoľne nevcestuje, alebo pokiaľ možno predpokladať, že sa toto vycestovanie neuskutoční, alebo pokiaľ je okamžité vycestovanie cudzinca nutné z dôvodov vnútroštátnej bezpečnosti, alebo verejného poriadku, musí byť cudziniec v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva vyhostený z územia zmluvnej strany, na ktorom bol zadržaný. Ak nie je vyhostenie podľa vnútroštátneho práva prípustné, môže dotyčná zmluvná strana cudzincovi na svojom území pobyt povoliť.

4. Dotyčný cudziniec môže byť vyhostený do krajiny svojho pôvodu alebo do iného štátu, v ktorom je jeho prijatie možné na základe príslušných ustanovení readmisných dohôd, uzavretých medzi zmluvnými stranami.

5. Vnútroštátne ustanovenia, týkajúce sa práva na azyl, ustanovenia Ženevského dohovoru o postavení utečencov z 28. júla 1951 zmenené a doplnené Newyorským protokolom z 31. januára 1967, ako i odsek 2 tohto článku a článku 33 odsek 1 tejto dohody zostávajú ustanoveniami ods. 4 písm. f) nedotknuté.

Článok 24

S výhradou vhodných praktických kritérií a podmienok, ktoré stanoví Výkonný výbor, si zmluvné strany vzájomne vyrovnávajú finančné rozdiely vznikajúce v dôsledku záväzkov týkajúcich sa vyhostenia, ktoré sú stanovené v článku 23, pokiaľ sa nedá toto vyhostenie vykonať na náklady cudzinca.

KAPITOLA 5

POVOLENIE NA POBYT A ZÁZNAM O OSOBE, KTOREJ MÁ BYŤ ODMIETNUTÝ VSTUP

Článok 25

1. Ak zamýšľa jedna zmluvná strana udeliť povolenie k pobytu cudzincovi, ktorý je uvedený na zozname odmietnutia vstupu, konzultuje to vopred so zmluvnou stranou, ktorá záznam vykonala a prihladá k jej záujmom; povolenie k pobytu sa udelí len v prípade závažných dôvodov, a to obzvlášť z humanitárnych dôvodov alebo v dôsledku medzinárodných záväzkov.

Pokiaľ povolenie k pobytu bude udelené, zmluvná strana, ktorá záznam vykonala, záznam zruší a môže zapísať dotyčného cudzinca do vnútroštátneho zoznamu.

2. Pokiaľ vyjde najavo, že cudziniec, ktorý disponuje platným povolením k pobytu udeleným jednou zo zmluvných strán, je uvedený na zozname odmietnutia vstupu, zmluvná strana, ktorá záznam vykonala, konzultuje zmluvnú stranu, ktorá udelila povolenie k pobytu, aby preverila, či existujú dostatočné dôvody pre zrušenie povolenia k pobytu.

V prípade, že povolenie k pobytu nebude zrušené, zmluvná strana, ktorá záznam vykonala, záznam zruší a môže zapísať dotyčného cudzinca do vnútroštátneho zoznamu.

KAPITOLA 6 SPRIEVODNÉ OPATRENIA

Článok 26

1. Pri zohľadnení záväzkov vyplývajúcich zo Ženevského dohovoru o utečencoch z 28. 7. 1951 zmenenej a doplnenej Newyorským protokolom z 31. januára 1967, sa zmluvné strany zaväzujú zahrnúť nižšie uvedené úpravy do svojich vnútroštátnych právnych predpisov:

a) ak bude cudzincovi odmietnutý vstup na územie jednej zo zmluvných strán, je dopravca, ktorý cudzinca dopravil vzdušnou, vodnou alebo pozemnou cestou až na vonkajšiu hranicu, povinný ho okamžite dopraviť späť. Na žiadosť orgánov ochrany hraníc musí dopravca priviesť cudzinca do tretieho štátu, z ktorého bol prepravený, do tretieho štátu, ktorý vystavil cestovný doklad, s ktorým pricestoval, alebo do akéhokoľvek iného tretieho štátu, kde je zaistené jeho prijatie;

b) dopravca je povinný urobiť všetky potrebné opatrenia, aby sa presvedčil, že cudzinec prepravovaný vzdušnou alebo vodnou cestou disponuje cestovnými dokladmi potrebnými pre vstup na územie zmluvných strán.

2. S výhradou záväzkov vyplývajúcich zo Ženevského dohovoru o utečencoch z 28. 7. 1951 zmenenej a doplnenej Newyorským protokolom z 31. januára 1967 sa zmluvné strany zaväzujú, že so zreteľom na svoje ústavné právo zavedú sankcie proti dopravcom, ktorí prepravujú cudzincov nedisponujúcich potrebnými cestovnými dokladmi, vzdušnou alebo vodnou cestou z tretieho štátu na ich územie.

3. Ustanovenia ods. 1 písm. b) a 2 sa vzťahujú na dopravcov, ktorí v medzinárodných pravidelných linkách prepravujú skupiny osôb v autobusoch, s výnimkou pohraničného styku.

Článok 27

(ods. 1 zrušený od 5. 12. 2004)⁵

(ods. 2 a 3 zrušené od 5. 12. 2004)⁶

KAPITOLA 7 PRÍSLUŠNOSŤ NA PREJEDNANIE ŽIADOSTI O AZYL

články 28 až 38

(zrušené od 1. 1. 1998)⁷

⁵ Smernica Rady 2002/90/ES z 28. novembra 2002, ktorou sa definuje napomáhanie neoprávneného vstupu, tranzitu a bydlisku, Ú v. ES L 328, 5.12.2002, s. 17.

⁶ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/946/SVV z 28. novembra 2002 o posilnení trestného systému na zabránenie napomáhaniu neoprávneného vstupu, tranzitu a bydliska, Ú v. ES L 328, 5. 12. 2002, s. 1.

⁷ Nahradené dohovorom podpísaným v Dubline 15. júna 1990, ktorým sa určuje štát zodpovedný za posudzovanie žiadostí o azyl podaných v jednom z členských štátov Európskych spoločenstiev, Ú v. ES C 254, 19. 8. 1997, s. 1.

HLAVA III POLÍCIA A BEZPEČNOSŤ

KAPITOLA 1 POLICAJNÁ SPOLUPRÁCA

Článok 39

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že si ich policajné služby budú vzájomne pomáhať v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva a ich príslušnosti v záujme prevencie a oblasťovania trestných činov, pokiaľ žiadosť alebo jej vybavenie nie je podľa vnútroštátneho práva vyhradená súdnym orgánom a vybavenie žiadosti nevyžaduje prostredníctvom žiadanej zmluvnej strany donucovacie opatrenia. Pokiaľ žiadaný policajný orgán nie je príslušný k vybaveniu žiadosti, postúpi žiadosť príslušným orgánom.

2. Písomné informácie, ktoré budú odovzdané žadanou zmluvnou stranou podľa ods. 1, môžu byť len so súhlasom súdneho orgánu tejto zmluvnej strany použité žiadajúcou zmluvnou stranou ako dôkaz v trestnom konaní.

3. Žiadosti o pomoc podľa ods. 1 a odpovede môžu byť odovzdávané medzi centrálnymi úradmi, ktoré sú poverené zmluvnými stranami medzinárodnou policajnou spolupracou a tou istou cestou ich možno zasielať späť. V prípadoch, v ktorých nemožno touto cestou podať žiadosť včas, môžu žiadosti odovzdať policajné orgány žiadajúcej zmluvnej strany priamo príslušným orgánom žiadanej zmluvnej strany a tieto orgány môžu priamo odpovedať. V týchto prípadoch informuje žiadajúci policajný orgán okamžite centrálny úrad, poverený žadanou zmluvnou stranou medzinárodnou policajnou spolupracou, o priamej žiadosti.

4. Spoluprácu v pohraničných oblastiach možno upraviť v dohodách medzi príslušnými ministrami zmluvných strán.

5. Existujúce a budúce bilaterálne dohody medzi dvoma zmluvnými stranami, ktoré majú spoločnú hranicu, zostávajú ustanoveniami tohto článku nedotknuté. Zmluvné strany sa o týchto dohodách navzájom informujú.

Článok 40

1. Príslušníci jedného z členských štátov, ktorí vykonávajú sledovanie osoby v ich krajine ako súčasť policajného vyšetrovania súvisiaceho s trestným činom podliehajúcim extradícií z dôvodu podozrenia z účasti na takomto trestnom čine alebo ako nevyhnutnú súčasť policajného vyšetrovania, keďže existujú vážne dôvody sa domnievať, že osoba môže pomôcť z dôvodu pri identifikácii alebo hľadani takejto osoby, sú oprávnení pokračovať v sledovaní na území ďalšieho členského štátu v prípade, že tento ďalší členský štát povolil cezhraničné sledovanie ako odpoveď na predchádzajúcu žiadosť o pomoc s uvedením dôvodov žiadosti. Podmienky je možné priložiť k povoleniu (účinnosť od 11.10.2003).⁸

Na žiadosť možno sledovaním poveriť úradníkov zmluvnej strany, na území ktorej sledovanie prebieha.

Žiadosť o právnu pomoc uvedenú v ods. 1 je treba zaslať orgánu, ktorý je určený každou zmluvnou stranou a ktorý je oprávnený udeliť alebo odovzdať požadovaný súhlas.

⁸ Zmenené a doplnené rozhodnutím Rady 2003/725/SVV z 2. októbra 2003, ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia článku 40 ods. 1 a ods. 7 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach, Ú v. EÚ L 260, 11.10.2003, s. 37.

2. Pokiaľ kvôli zvláštnej naliehavosti veci nemožno požiadať o predchádzajúci súhlas druhú zmluvnú stranu, môžu úradníci v sledovaní podozrivej osoby, ktorá sa podieľa na jednom z trestných činov uvedených v ods. 7, pokračovať cez hranicu za týchto podmienok:

a) prekročenie hranice je treba okamžite oznámiť ešte počas sledovania orgánu zmluvnej strany, ktorý je uvedený v ods. 5, na území ktorej má sledovanie pokračovať,

b) žiadosť o právnu pomoc podľa ods. 1, v ktorej sú objasnené aj dôvody ospravedlňujúce prekročenie hranice bez predchádzajúceho súhlasu, musí byť okamžite podaná dodatočne.

Sledovanie musí byť zastavené, pokiaľ to zmluvná strana, na území ktorej sledovanie prebieha, požaduje na základe oznámenia podľa písm. a), alebo žiadosti podľa písm. b), alebo ak 5 hodín po prekročení hranice nie je daný súhlas.

3. Sledovanie podľa odsekov 1 a 2 je prípustné, len ak sú splnené nižšie uvedené všeobecné podmienky:

a) úradníci vykonávajúci sledovanie sú viazaní ustanoveniami tohto článku a právom zmluvnej strany, na území ktorej sa nachádzajú; musia sa riadiť nariadeniami miestnych orgánov;

b) s výhradou v prípadoch v ods. 2 nosia u seba úradníci počas sledovania doklad, potvrdzujúci udelený súhlas;

c) úradníci vykonávajúci sledovanie musia byť schopní preukázať kedykoľvek svoje úradné zaradenie;

d) úradníci vykonávajúci sledovanie môžu počas sledovania nosiť so sebou svoju služobnú zbraň, pokiaľ žiadaná zmluvná strana nie je výslovne proti tomu; použitie zbrane je s výnimkou prípadu sebaobrany neprípustné;

e) vstup do obytných priestorov a na verejne neprístupné pozemky je zakázaný;

f) úradníci vykonávajúci sledovanie nie sú oprávnení zadržať alebo zatknúť osobu, ktorú sledujú;

g) orgánom zmluvnej strany, na území ktorej sa operácia konala, bude o každej operácii podaná správa; požaduje sa, aby sa úradníci vykonávajúci sledovanie dostavili osobne;

h) orgány zmluvnej strany, z územia ktorej prichádzajú úradníci vykonávajúci sledovanie, na žiadosť pomáhajú pri neskoršom vyšetrovaní, vrátane súdnych konaní, zmluvnej strane, na území ktorej bolo zakročené.

4. Úradníci uvedení v ods. 1 a 2 sú:

- pre Belgické kráľovstvo: úradníci kriminálnej polície u štátnych prokuratúr, žandárstva a obecnej polície, ako aj colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

- pre Spolkovú republiku Nemecko: Úradníci štátnych a spolkových polícií a výhradne pre oblasť nedovolennej prepravy drog a omamných látok a nedovoleného obchodu so zbraňami úradníci colnej pátracej služby ako pomocní úradníci prokuratúry;

- pre Francúzsku republiku: Úradníci a pomocní úradníci kriminálnych policajných oddelení vnútroštátnej polície a vnútroštátneho žandárstva, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

- pre Luxemburské veľkovojvodstvo: Úradníci žandárstva a polície, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich právomoci

v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a v oblasti nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

- pre Holandské kráľovstvo: Úradníci rišskej polície a obecnej polície, tak ako za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 6 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok a v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu úradníci daňovej, spravodajskej a pátračej služby, ktorí sú zodpovední za oblasť týkajúcu sa dovozného cla a spotrebnej dane.

5. Orgán uvedený v odsekoch 1 a 2 je:

- pre Belgické kráľovstvo: Generálny komisariát kriminálnej polície,
- pre Nemeckú spolkovú republiku: Spolkový kriminálny úrad,
- pre Francúzsku republiku: Centrálné riaditeľstvo kriminálnej polície,
- pre Luxemburské veľkovevodstvo: Generálna prokuratúra,
- pre Holandské kráľovstvo: Prokurátor zodpovedný za cezhraničné sledovanie.

6. Zmluvné strany môžu prostredníctvom bilaterálnych dohôd rozšíriť rozsah použitia tohto článku a môžu urobiť dodatočné úpravy k jeho vykonávaniu.

7. Sledovanie podľa ods. 2 je prípustné len v prípade, ak sa zakladá na jednom z nižšie uvedených trestných činov:

- vražda,
- zabitie,
- *obzvlášť závažný trestný čin sexuálnej povahy (účinnosť od 11.10.2003),*
- úmyselné podpaľačstvo,
- *faľšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov (účinnosť od 11.10.2003),*
- závažná krádež a prechovávanie,
- vydieranie,
- únos/zavlečenie a zadržiavanie rukojemníkov,
- obchodovanie s ľuďmi,
- nedovolená preprava drog a omamných látok,
- porušenie zákonných predpisov týkajúcich sa zbraní a trhavin,
- úmyselné poškodenie použitím trhavin,
- nedovolená preprava jedovatého a škodlivého odpadu,
- *závažný podvod,*
- *nezákonné prevádzanie cudzincov,*
- *pranie špinavých peňazí,*
- *nelegálne obchodovanie s jadrovým a rádioaktívnym materiálom,*
- *účasť v zločineckej organizácii v zmysle jednotnej akcie Rady 98/733/SVV z 21. decembra 1998, ktorou sa stanovuje, že účasť v zločineckej organizácii je v členských štátoch Európskej únie trestným činom,*
- *teroristický trestný čin v zmysle rámcového rozhodnutia Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (účinnosť od 11.10.2003).⁹*

⁹ Zmenené a doplnené rozhodnutím Rady 2003/725/SVV z 2. októbra 2003, ktorým sa menia a dopĺňajú ustanovenia článku 40 ods. 1 a ods. 7 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach, Ú v. EÚ L 260, 11.10.2003, s. 37.

Článok 41

1. Úradníci zmluvnej strany prenasledujúci vo svojej krajine osobu, ktorá je pristihnutá pri spáchaní trestného činu alebo pri účasti na trestnom čine podľa ods. 4, sú oprávnení pokračovať v prenasledovaní na území inej zmluvnej strany bez jej predchádzajúceho súhlasu, pokiaľ príslušné orgány inej zmluvnej strany z dôvodu zvláštnej naliehavosti veci nemohli byť vopred informované jedným z komunikačných prostriedkov, ktoré sú stanovené v článku 44 alebo nie sú včas na mieste, aby prevzali prenasledovanie.

Toto platí i v prípade pokiaľ prenasledovaná osoba bola vo vyšetrovacej alebo trestnej väzbe a z väzby utiekla.

Úradníci vykonávajúci pátranie po osobe nadviažu kontakt s príslušným orgánom daného štátu najneskôr pri prekročení hranice. Prenasledovanie musí byť ihneď zastavené, ak to požaduje zmluvná strana, na území ktorej sa má prenasledovanie uskutočniť. Na žiadosť úradníkov vykonávajúcich pátranie zadržia príslušné miestne orgány dotýčnú osobu, aby zistili jej totožnosť alebo vykonali zatknutie.

2. Pátranie po osobe sa vykonáva podľa jednej z nasledujúcich možností, ktoré sú stanovené v prehlásení podľa ods. 9:

- a) úradníci vykonávajúci pátranie nemajú právo zadržať osobu,
- b) pokiaľ nebola podaná žiadosť o prerušenie prenasledovania a miestne orgány nemôžu včas zasiahnuť, môžu osobu zadržať úradníci vykonávajúci pátranie, pokiaľ úradníci daného štátu, ktorí musia byť okamžite informovaní, nevykonajú zistenie totožnosti alebo zatknutie.

3. Pátranie uvedené v ods. 1 a 2 sa vykonáva podľa jednej z nasledujúcich podmienok stanovených v prehlásení podľa ods. 9:

- a) vo vnútrozemí, ktoré je stanovené v prehlásení, alebo v čase od prekročenia hranice, ktorý je taktiež stanovený v prehlásení;
- b) bez priestorového alebo časového obmedzenia.

4. V prehlásení podľa ods. 9 stanovujú zmluvné strany trestné činy spomenuté v ods. 1 podľa jednej z nasledujúcich možností:

a) nasledujúce trestné činy:

- vražda,
- zabitie,
- znásilnenie,
- úmyselné podpaľáčstvo,
- výroba falošných peňazí,
- závažná krádež a prechovávanie,
- vydieranie,
- únos/zavlečenie a zadržiavanie rukojemníkov,
- obchodovanie s ľuďmi,
- nedovolená preprava drog a omamných látok,
- porušenie zákonných predpisov týkajúcich sa zbraní a trhavín,
- ničenie pomocou trhavín,
- nedovolená preprava jedovatého a škodlivého odpadu,
- nedovolené vzdialenie sa po nehode s následkami ťažkého zranenia alebo smrti.

b) trestné činy, ktoré sú dôvodom na vydanie osoby.

5. Pátranie sa smie vykonávať len za nasledujúcich všeobecných podmienok:

a) úradníci vykonávajúci pátranie sú viazaní ustanoveniami tohto článku a právom zmluvnej strany, na území ktorej sa nachádzajú; musia sa riadiť nariadeniami príslušných miestnych orgánov;

b) pátranie sa uskutočňuje len cez pozemné hranice;

c) vstup do obytných priestorov a na verejne neprístupné pozemky je zakázaný;

d) úradníci vykonávajúci pátranie musia byť ľahko rozoznateľní, a to buď uniformou, páskou na paži alebo označením umiestneným na vozidle; nosenie civilného oblečenia pri použití maskovaného policajného vozidla bez vyššie uvedeného označenia je zakázané; úradníci vykonávajúci pátranie musia byť schopní kedykoľvek preukázať svoje úradné zaradenie;

e) úradníci vykonávajúci pátranie môžu so sebou nosiť svoju služobnú zbraň; použitie zbrane je s výnimkou prípadu sebaobrany zakázané;

f) osoba zadržaná podľa ods. 2 písm. b) smie byť vzhľadom na jej predvedenie pred miestne orgány podrobená iba bezpečnostnej prehliadke; počas prevozu jej môžu byť nasadené putá; osobné predmety prenasledovanej osoby môžu byť zadržané;

g) po každom zakročení podľa ods. 1, 2 a 3 sa úradníci vykonávajúci pátranie ohlasujú u príslušných miestnych orgánov zmluvnej strany, na území ktorej jednali a podávajú správu; na žiadosť týchto orgánov sú úradníci povinní byť k dispozícii až do objasnenia priebehu akcie; rovnako sa postupuje v prípade, že prenasledovaná osoba nemohla byť zatknutá.

h) orgány zmluvnej strany, z územia ktorej prichádzajú úradníci vykonávajúci pátranie, sú na žiadosť nápomocní pri neskoršom vyšetrovaní vrátane súdnych konaní zmluvnej strany, na území ktorej bolo zakročené.

6. Osoba, ktorá bola zatknutá podľa ods. 2 miestnymi príslušnými orgánmi, môže byť zadržaná s cieľom výsluchu bez ohľadu na jej štátnu príslušnosť, pričom možno použiť príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva.

Pokiaľ táto osoba nemá štátnu príslušnosť zmluvnej strany, na území ktorej bola zadržaná, bude po zadržení najneskôr po uplynutí 6 hodín prepustená, nezapočítava sa však do toho čas medzi polnocou a 9 hod. rannou, okrem prípadu, pokiaľ miestne príslušné orgány obdržia pred uplynutím tejto lehoty žiadosť, v akejkoľvek forme, o predbežné zatknutie osoby s cieľom vydania.

7. Úradníci uvedení v odsekoch 1 až 6 sú:

- pre Belgické kráľovstvo: úradníci kriminálnej polície u štátnych prokuratúr, žandárstva a obecnej polície, ako aj colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

- pre Nemeckú spolkovú republiku: úradníci štátnych a spolkových polícií výhradne pre oblasť nedovolennej prepravy drog a omamných látok a nedovoleného obchodu so zbraňami, úradníci colnej pátracej služby akoby pomocní úradníci prokuratúry;

- pre Francúzsku republiku: úradníci a pomocní úradníci kriminálnych policajných oddelení vnútroštátnej polície a vnútroštátneho žandárstva, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolennej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a nedovolennej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

- pre Luxemburské veľkovoľvodstvo: úradníci žandárstva a polície, ako i colníci za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolenej prepravy drog a omamných látok, v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a v oblasti nedovolenej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu;

- pre Holandské kráľovstvo: úradníci ríšskej polície a obecnej polície, tak ako za podmienok stanovených v príslušných bilaterálnych dohodách podľa ods. 10 so zreteľom na ich právomoci v oblasti nedovolenej prepravy drog a omamných látok a v oblasti nedovoleného obchodu so zbraňami a trhavinami a v oblasti nedovolenej prepravy jedovatého a škodlivého odpadu úradníci daňovej a spravodajskej a pátracej služby, ktorí sú zodpovední za oblasť týkajúcu sa dovozného cla a spotrebnej dane.

8. Pre vymenované zmluvné strany zostáva nedotknutý článok 27 Dohody štátov Beneluxu o vydaní osôb a právnej pomoci v trestných veciach z 27. júna 1962 zmenený a doplnený protokolom z 11. mája 1974.

9. Pri podpise tohto dohovoru urobí každá strana vyhlásenie, v ktorom stanoví pre každú zmluvnú stranu, s ktorou má spoločné hranice, podmienky výkonu ustanovení o hľadaných osobách na svojom území podľa ods. 2, 3 a 4.

Každá zmluvná strana môže kedykoľvek nahradiť svoje prehlásenie iným prehlásením, pokiaľ toto prehlásenie neobmedzí účinnosť predchádzajúceho prehlásenia.

Každému prehláseniu predchádza súhlas všetkých dotýčajúcich zmluvných strán, pričom sa usiluje o rovnocennosť predpisov platných na oboch stranách vnútrozemských hraníc.

10. Zmluvné strany môžu prostredníctvom bilaterálnych dohôd rozšíriť rozsah použitia ods. 1 a môžu urobiť dodatočné úpravy k vykonávaniu tohto článku.

Článok 42

Počas zákroku sú úradníci plniaci si svoju úlohu na území inej zmluvnej strany v súlade s predpismi článku 40 a 41 rovnoprávni úradníkom tejto zmluvnej strany vo vzťahu k trestným činom na nich spáchaných, alebo ktorých by sa sami dopustili.

Článok 43

1. Keď úradníci jednej zmluvnej strany zakročia v súlade s článkami 40 a 41 tohto dohovoru na území inej zmluvnej strany, ručí prvá zmluvná strana v súlade s ustanoveniami vnútroštátneho práva tejto zmluvnej strane za škody spôsobené úradníkmi v priebehu zákroku.

2. Zmluvná strana, na území ktorej je spôsobená škoda, tak ako o tom hovorí odsek 1, sa zaväzuje uhradiť škodu takým spôsobom, akým by ju musela uhradiť v prípade, ak by ju spôsobili jej vlastní úradníci.

3. Zmluvná strana, ktorej úradníci spôsobili škodu na území inej zmluvnej strany, nahradí tejto zmluvnej strane celkový obnos uhradenej škody vyplatené poškodeným osobám alebo ich právnym zástupcom.

4. Každá zmluvná strana sa vzdáva požiadavky na finančnú čiastku náhrady za škodu vzniknutú vo vzťahu k iným zmluvným stranám, s výnimkou výkonu svojich práv voči tretej strane a s výnimkou ustanovení ods. 3.

Článok 44

1. Zmluvné strany zabezpečia na základe ustanovení príslušných medzinárodných zmlúv pri rešpektovaní miestnych podmienok a technických možností - obzvlášť v pohraničných oblastiach - priame telefónne spojenie, spojenie vysielacťou, ďalekopisom (telex:) s cieľom uľahčiť policajnú a colnú spoluprácu predovšetkým s cieľom včasnej informovanosti s pozorovaním a sledovaním osôb na oboch stranách hranice.

2. Z týchto okamžitých opatrení treba overiť nasledujúce:

- a) výmena materiálu a vyčlenenie spojovacích technikov, ktorí majú k dispozícii vysielacky;
- b) rozšírenie frekvenčného pásma používaného v pohraničnej oblasti;
- c) zriadenie vzájomného spojenia policajných a colných stanovišť pôsobiacich v tom istom regióne;
- d) koordinácia obojstranných programov s cieľom získania komunikačných zariadení, ktoré by tvorili normalizovaný a kompatibilný komunikačný systém.

Článok 45

1. Zmluvné strany sa zaväzujú urobiť potrebné opatrenia, ktoré zaistia, aby:

a) sa vedúci ubytovacieho zariadenia alebo osoby ním poverené usilovali o to, aby ubytovaní cudzinci, vrátane príslušníkov iných zmluvných strán, ako aj iných členských štátov Európskych spoločenstiev, pokiaľ sa nejedná o spolucestujúcu manželku alebo manžela alebo neplnoleté dieťa alebo o účastníkov cestovných skupín, vlastnoručne vyplnili prihláskové formuláre, podpísali ich a preukázali sa vedúcemu ubytovacieho zariadenia alebo osobám ním povereným platnými osobnými dokladmi;

b) prihláskové formuláre vyplnené podľa písm. a) boli uchované pre príslušné orgány alebo boli týmto orgánom odovzdané, ak budú podľa ich zistenia potrebné pre odvrátenie nebezpečia, trestné stíhanie alebo objasnenie okolností ohľadne zmiznutých osôb alebo obetí nehody, pokiaľ nie je vo vnútroštátnom práve stanovené inak.

2. Ustanovenia ods. 1 možno tiež použiť prípade, keď sú osoby ubytované v prenajatých zariadeniach, najmä v stanoch, obytných prívosoch alebo plavidlách.

Článok 46

1. Každá zmluvná strana môže v súlade s ustanovením príslušného vnútroštátneho práva dotýčnych zmluvných strán poskytnúť bez predchádzajúceho povolenia informácie, ktoré by mohli mať pre prijímajúcu stranu význam pre prevenciu zločinov alebo pre odstránenie nebezpečia, ohrozujúceho verejnú bezpečnosť a poriadok.

2. Výmena informácií sa uskutoční bez obmedzenia ustanovení o spolupráci v pohraničných oblastiach v článku 39 ods. 4, prostredníctvom uvedenej centrály. Obzvlášť v akútnych prípadoch môže výmena informácií v zmysle tohto článku prebehnúť bezprostredne medzi policajnými úradmi, ktorých sa to týka, pokiaľ nestanoví vnútroštátne právo inak. O zriadení centrály treba čo najrýchlejšie podať správu.

Článok 47

1. Zmluvné strany môžu uzavrieť bilaterálnu dohodu o časovo - obmedzenom alebo časovo - neobmedzenom vysielaní styčných dôstojníkov jednej zmluvnej strany na policajné oddelenia druhej zmluvnej strany.

2. Vysielanie styčných dôstojníkov, ktorí sú alebo nie sú viazaní časovou lehotou, má za cieľ posilniť a urýchliť spoluprácu medzi zmluvnými stranami, a to predovšetkým tým, že:

a) napomôžu pri výmene informácií, slúžiacich k preventívnemu a represívnemu boju so zločinom;

b) sami prispejú v rámci policajnej a justičnej právnej pomoci v trestných veciach;

c) budú nápomocní orgánom strážiacim vonkajšiu štátnu hranicu.

3. Činnosť styčných dôstojníkov má nápomocný a poradný charakter. Tieto osoby nie sú oprávnené k samostatnému vykonávaniu policajných nariadení. Podávajú informácie a plnia príkazy v zmysle pokynov, ktoré im dá vysielajúca zmluvná strana alebo zmluvná strana, ku ktorej boli títo úradníci vyslaní. Pravidelne podávajú správy vedúcemu policajného oddelenia, ku ktorému boli poslaní.

4. *(zrušený od 26.3.2003)*¹⁰

KAPITOLA 2 PRÁVNA POMOC V TRESTNÝCH VECIACH

Článok 48

1. Ustanovenia tejto kapitoly má doplniť Európska dohoda o právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 20. apríla 1959 a uľahčiť ich aplikáciu. Vo vzťahu medzi zmluvnými stranami, ktoré patria k Hospodárskej únii Beneluxu, logicky platí veta 1 pre II. kapitolu Zmluvy Beneluxu o vydaní osôb a právnej pomoci v trestných veciach zo dňa 27. júna 1962 zmeneného a doplneného protokolom z 11. mája 1974.

2. Ďalšie platné ustanovenia medzi zmluvnými stranami na základe bilaterálnych dohôd zostávajú nedotknuté.

Článok 49

Právna pomoc je ďalej poskytnutá:

a) *(zrušený od 23.5.2006)*¹¹

b) v konaniach o nárokoch na odškodnenie za trestné stíhanie alebo neoprávnené odsúdenie;

c) vo veci udelenia milosti;

d) vo veciach civilných, ktoré sú spojené s trestnou žalobou, pokiaľ o tom definitívne nerozhodol trestný súd;

e) pri doručovaní dokladov týkajúcich sa výkonu trestu alebo opatrení vzhľadom na bezpečnosť alebo nápravu vyberania peňažitej pokuty alebo pri platení súdnych výdajov;

f) pri opatreniach týkajúcich sa pozastavenia vyneseného rozsudku alebo výkonu trestu alebo zabezpečujúcich a nápravných opatrení, ďalej podmieneného prepustenia, odkladu výkonu trestu alebo opatrení týkajúcich sa bezpečnosti alebo nápravy vecí alebo prerušenia výkonu trestu.

¹⁰ Rozhodnutie Rady 2003/170/SVV z 27. februára 2003 o spoločnom využívaní styčných dôstojníkov vysielaných do zahraničia orgánmi členských štátov, činnými v trestnom konaní, Ú v. EÚ L 67, 12.3.2003, s. 27.

¹¹ Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii, Ú v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3, pre SR nadobudol platnosť 1.10.2006.

Článok 50
(zrušený od 5.10.2005)¹²

Článok 51

Zmluvné strany nepodrobia žiadosť o poskytnutie právnej pomoci týkajúcej sa prehliadky a zabavenia vecí žiadnym ďalším podmienkam ako je nižšie uvedené:

a) čin, ktorý je podkladom žiadosti o poskytnutie právnej pomoci, sa v súlade s právom oboch zmluvných strán trestá odňatím slobody alebo opatrením obmedzujúcim slobodu z dôvodov bezpečnosti a nápravy v rozsahu minimálne 6 mesiacov alebo podľa práva jednej zmluvnej strany sa trestá sankciou v rovnakom maximálnom rozsahu a podľa práva druhej zmluvnej strany sa postihuje ako priestupok proti poriadkovým predpisom, a to úradmi, proti rozhodnutiam ktorých sa možno odvolať k príslušnému trestnému súdu;

b) vybavenie žiadosti o právnu pomoc je v ostatných veciach v súlade s právom dožiadanej zmluvnej strany.

Články 52 a 53
(zrušené od 23.5.2006)¹³

KAPITOLA 3 ZÁKAZ DVOJITÉHO TRESTU

Článok 54

Osoba právoplatne odsúdená jednou zo zmluvných strán nesmie byť pre ten istý čin stíhaná inou zmluvnou stranou, a to za predpokladu, že v prípade odsúdenia bol trest už odpykaný alebo sa práve odpykáva alebo podľa práva štátu, v ktorom bol rozsudok vynešený, už nemôže byť vykonaný.

Článok 55

1. Pri ratifikácii, prijatí alebo schválení tohto dohovoru môže jedna zmluvná strana prehlásiť, že v jednom alebo v niekoľkých nižšie uvedených prípadoch nie je viazaná článkom 54:

a) keď predmetom rozsudku vynešenom v zahraničí bol čin celkom alebo čiastočne spáchaný na tamojšom území; táto výnimka však neplatí v poslednom prípade, ak bol čin spáchaný čiastočne na území tej zmluvnej strany, na ktorej bol rozsudok vynešený;

b) keď predmetom rozsudku vynešenom v zahraničí je čin zameraný proti bezpečnosti štátu alebo iným rovnako podstatným záujmom tejto zmluvnej strany;

c) keď predmetom rozsudku vynešeného v zahraničí je čin, ktorý spáchal pracovník tejto zmluvnej strany a porušil týmto činom svoje služobné povinnosti.

¹² Protokol k Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi EÚ prijatého Radou podľa článku 34 Zmluvy o EÚ, Ú v. ES C 326, 21.11.2001, s. 2, pre SR nadobudol platnosť 1.10.2006.

¹³ Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii (Ú v. ES C 197, 12. 7. 2000, s. 3), pre SR nadobudol platnosť 1. 10. 2006.

2. Zmluvná strana, ktorá urobí takéto prehlásenie týkajúce sa výnimiek obsiahnutých v ods. 1 písmeno b), označí druhy trestných činov, na ktoré by sa mohli tieto výnimky vzťahovať.

3. Zmluvná strana môže takéto prehlásenie týkajúce sa jednej alebo niekoľkých výnimiek obsiahnutých v ods. 1 vziať kedykoľvek späť.

4. Nemožno uplatniť výnimky, ktoré boli predmetom prehlásenia podľa ods. 1, ak dotyčná zmluvná strana požiadala inú zmluvnú stranu o stíhanie toho istého činu alebo vysloví súhlas s vydaním dotyčnej osoby.

Článok 56

Ak obnoví jedna zmluvná strana stíhanie proti osobe, ktorá bola druhou zmluvnou stranou pre ten istý čin právoplatne odsúdená, bude každé odňatie slobody za tento čin odpykané na území druhej zmluvnej strany odpočítané od trestu, ktorý má byť prípadne vymeraný. Pokiaľ to vnútroštátne právo dovoľuje, budú zohľadnené tiež iné sankcie ako tresty obmedzujúce slobodu, pokiaľ už boli vykonané.

Článok 57

1. Ak nie je určitá osoba obvinená z trestného činu na území jednej zmluvnej strany a príslušné úrady tejto zmluvnej strany majú dôvod k predpokladu, že toto obvinenie sa týka toho istého činu, za ktorý bola dotyčná osoba už právoplatne odsúdená na území inej zmluvnej strany, požiadajú tieto úrady v prípade, že to uznajú za potrebné, o vecné informácie príslušné úrady tej zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vynesené.

2. Vyžiadané informácie musia byť čo najskôr oznámené a zohľadnené pri rozhodovaní o pokračovaní konania.

3. Každá zmluvná strana určí pri ratifikácii, prijatí alebo schválení tejto dohody úrady, ktoré sú oprávnené žiadať informácie podľa tohto článku alebo takéto informácie prijímať.

Článok 58

Vyššie uvedené ustanovenia nie sú v rozpore s používaním ďalších ustanovení vnútroštátneho práva o zákaze dvojitého trestu v súvislosti so súdnymi výnosmi vydanými v zahraničí.

KAPITOLA 4 VYDÁVANIE OSÔB

Články 59 až 66

(zrušené od 7.8.2002)¹⁴

¹⁴ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, Ú v. EÚ L 190, 18.7.2002, s. 1.

KAPITOLA 5 PREVEDENIE VÝKONU ROZSUDKU

Článok 67

Pre zmluvné strany, ktoré pristúpili k dohovoru Rady Európy zo dňa 21. marca 1983 o vydávaní odsúdených osôb, platí nasledujúca úprava ako doplnok tohto dohovoru.

Článok 68

1. Zmluvná strana, na území ktorej bol štátny príslušník inej zmluvnej strany právoplatne odsúdený k odňatiu slobody alebo k inému opatreniu obmedzujúcemu jeho slobodu z dôvodov bezpečnosti a nápravy, môže v prípade, že sa dotyčná osoba vyhla výkonu trestu alebo jeho pokračovaniu alebo inému opatreniu útekem do vlastnej krajiny, podať žiadosť o prevedenie výkonu rozsudku tej zmluvnej strane, na území ktorej sa osoby vyhýbajúce sa výkonu trestu nachádzajú.

2. Žiadaná zmluvná strana môže na žiadosť žiadajúcej zmluvnej strany v dobe, kedy čaká na písomnosti zdôvodňujúce žiadosť o prevedenie výkonu trestu alebo iných opatrení alebo zostatku trestu alebo na rozhodnutia, ktoré v tejto súvislosti musia byť ešte prijaté, vziať odsúdenú osobu do väzby alebo urobiť iné opatrenia pre zaistenie jej prítomnosti na území žiadanej zmluvnej strany.

Článok 69

Prevedenie výkonu trestu podľa článku 68 nevyžaduje súhlas osoby, na ktorú je uvalený trest alebo disciplinárne opatrenia. Obdobne sa používajú ostatné ustanovenia Dohovoru Rady Európy o vydávaní odsúdených osôb zo dňa 21. marca 1983.

KAPITOLA 6 OMAMNÉ LÁTKY

Článok 70 (zrušený)

Článok 71

1. Zmluvné strany sa zaväzujú, že so zreteľom na existujúce Dohovory Spojených národov (Jednotná dohoda z r. 1961 v pozmeňujúcom znení protokolu z r. 1972, Dohovor z r. 1971 o psychotropných látkach, Dohovor OSN z 20. 12. 1968 o nedovolenej preprave návykových a psychotropných látok), prijmu všetky nevyhnutné opatrenia týkajúce sa priameho alebo nepriameho predaja návykových a psychotropných látok každého druhu, vrátane Cannabisu a vlastníctva týchto látok s cieľom predaja alebo vývozu, ktoré budú potrebné k zamedzeniu nedovoleného obchodu s omamnými látkami.

2. Pri dodržaní ustanovení článkov 74, 75 a 76 sa zmluvné strany zaväzujú zabraňovať a stíhať nedovolený vývoz omamných látok každého druhu, vrátane produktov Cannabis a tiež predaj, obstarávanie a distribúciu týchto látok pomocou administratívnych a trestno-právnych prostriedkov.

3. S cieľom boja proti nedovolenému dovozu návykových a psychotropných látok všetkého druhu, vrátane Cannabisu zosilila zmluvné strany kontrolu prepravy osôb a tovaru a taktiež dopravných prostriedkov na vonkajších hraniciach Európskej únie. Podrobnosti stanoví

pracovná skupina v článku 70. Táto bude vychádzať najmä z premiestnených častí uvoľneného policajného a colného personálu z oblasti vnútorných hraníc a tiež z potreby nasadenia modernejších detekčných metód omamných látok a špeciálne vycvičených protidrogových psov.

4. Zmluvné strany budú v rámci zachovania predpisov tohto článku cielene kontrolovať lokality, v ktorých sa na základe skúseností vykonáva obchod s omamnými látkami.

5. Zmluvné strany sa budú všemožne usilovať o to, aby sa znížil nedovolený dopyt po návykových a psychotropných látkach všetkého druhu, vrátane Cannabisu a aby sa tak predišlo negatívnym dôsledkom nedovoleného dopytu a urobili sa nutné protiopatrenia. Za také opatrenia nesú zodpovednosť jednotlivé zmluvné strany.

Článok 72

Zmluvné strany zaručia v rámci svojho ústavného a právneho poriadku vytvorenie vnútroštátnych právnych ustanovení, ktoré by umožňovali zaistenie a zabavenie materiálnych ziskov z nedovoleného obchodovania s omamnými látkami.

Článok 73

(zrušený od 23.5.2006)¹⁵

Článok 74

(zrušený)

Článok 75

1. V rámci cestovného ruchu na území zmluvnej strany alebo na tomto území môžu osoby prevážať omamné látky predpísané lekárom, a to v prípade, že o tom predložia pri kontrole potvrdenie vystavené alebo overené príslušnými orgánmi štátu, v ktorom majú povolený pobyt.

2. Formu a obsah potvrdenia podľa ods. 1, ak bolo vystavené jednou zo zmluvných strán, a najmä údaje týkajúce sa druhu, množstva a dĺžky cesty stanoví Výkonný výbor.

3. Zmluvné strany sa budú informovať o tom, ktoré úrady sú oprávnené podľa ods. 2 vystaviť alebo overiť potvrdenie.

Článok 76

1. Ak to bude potrebné, urobia zmluvné strany so zreteľom na lekárske, etické a praktické zvyky vhodné opatrenia pre kontrolu návykových látok a psychotropných látok, ktoré podliehajú na území jednej alebo niekoľkých zmluvných strán prísnejšej kontrole než na vlastnom území, aby nebola znížená účinnosť týchto prísnejších opatrení.

2. Ustanovenie ods. 1 platí tiež pre látky často používané na výrobu návykových alebo psychotropných látok.

3. Zmluvné strany sa vzájomne informujú o prijatých opatreniach k vykonaniu kontroly legálneho pohybu látok uvedených v ods. 1 a 2.

4. Výkonný výbor sa pravidelne schádza na porady o vznikajúcich problémoch.

¹⁵ Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie, vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii, Ú v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3, pre SR nadobudol platnosť 1.10.2006.

KAPITOLA 7 STRELNÉ ZBRANE A STRELIVO

Články 77 až 81
(zrušené od 17.10.1991)¹⁶

Článok 82

Zoznam strelných zbraní uvedených v článkoch 79, 80 a 81 neobsahuje tieto predmety:

a) strelné zbrane, ktorých model bol vyvinutý alebo vyrobený, okrem výnimiek, pred 1. januárom 1870, ak ich nemožno nabíjať strelivom určeným pre zbrane, ktoré sú zakázané alebo podliehajú vydaniu povolenia;

b) napodobeniny zbraní uvedených v písmene a), ak z nich nemožno strieľať nábojmi s kovovými nábojnicami;

c) strelné zbrane znehodnotené tak, aby sa z nich nedalo strieľať, použitím technických postupov zaručených skúšobnou značkou úradného subjektu alebo postupov, ktoré tento subjekt uzná.

Články 83 až 90
(zrušené od 17.10.1991)¹⁷

Článok 91

1. Zmluvné strany sa na základe Európskej dohody o kontrole nadobúdania a držania strelných zbraní jednotlivcami z 28. júla 1978 v rámci svojich vnútroštátnych predpisov dohodnú na vytvorení systému výmeny informácií o nadobúdaní strelných zbraní osobami - súkromnými osobami alebo podnikateľmi v odbore strelných zbraní v maloobchode, ktorí majú obvyklé bydlisko alebo sú usadení na území druhej zmluvnej strany. Podnikateľom v odbore strelných zbraní v maloobchode sa rozumie osoba, ktorej profesná činnosť celkom alebo čiastočne spočíva v maloobchode so strelnými zbraňami.

2. Výmena informácií sa týka:

a) výmeny medzi dvoma zmluvnými stranami, ktoré ratifikovali dohodu v odstavci 1, strelných zbraní uvedených v prílohe 1 časť A č. 1 písm. a) až h) dohody;

b) výmeny medzi dvoma zmluvnými stranami, z ktorých aspoň jedna dohodu v odstavci 1 neratifikovala, strelných zbraní, ktoré na území každej zo zmluvných strán podliehajú povoleniu alebo ohláseniu.

3. Informácie týkajúce sa nadobúdania strelných zbraní sú odovzdávané čo najrýchlejšie a musia obsahovať tieto údaje:

a) dátum nadobudnutia a totožnosť nadobúdateľa, čiže:

¹⁶ Smernica Rady č. 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní, Ú v. ES L 256, 13.9.1991, s 51.

¹⁷ Smernica Rady č. 91/477/EHS z 18. júna 1991 o kontrole získavania a vlastníctva zbraní, Ú v. ES L 256, 13.9.1991, s 51.

- ak ide o fyzickú osobu: meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, adresu a číslo pasu alebo preukazu totožnosti, ako aj dátum vydania a uvedenie orgánu, ktorý doklad vydal a či ide o podnikateľa v odbore zbraní alebo či nie;

- ak ide o právnickú osobu: obchodnú firmu a sídlo, ako aj meno, priezvisko, dátum a miesto narodenia, adresu a číslo pasu alebo preukazu totožnosti osoby oprávnenej zastupovať právnickú osobu;

b) model, výrobné číslo, kalibru a ďalšie znaky danej strelnej zbrane, ako aj identifikačné číslo.

4. Každá zmluvná strana určí svoj vnútroštátny orgán, ktorý odovzdáva a prijíma informácie uvedené v odsekoch 2 a 3 a w bezodkladne upovedomí ostatné zmluvné strany o akejkolvek zmene v určení tohto orgánu.

5. Orgán, ktorý každá zmluvná strana určí, môže prijaté informácie odovzdávať svojim príslušným miestnym policajným orgánom a orgánom povereným chránením hraníc s cieľom predchádzania trestným činom a porušovania právnych predpisov alebo ich stíhania.

HLAVA IV SCHENGENSKÝ INFORMAČNÝ SYSTÉM

KAPITOLA 1 VYTVORENIE SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÉHO SYSTÉMU

Článok 92

1. Zmluvné strany vytvárajú a udržiavajú spoločný informačný systém (ďalej iba Schengenský informačný systém), skladajúci sa z vnútroštátnej časti každej zmluvnej strany a z technickej pomocnej jednotky. Pomocou Schengenského informačného systému sa evidujú a poskytujú formou automatizovaného prenosu údajov skutočnosti slúžiace k vyhľadávaniu osôb a vecí, a to orgánom, ktoré boli určené zmluvnými stranami k vykonávaniu hraničných kontrol podľa vnútroštátneho práva, iným policajným a colným kontrolám vo vnútrozemí. Tieto skutočnosti môžu slúžiť pri kategórii definovanej v článku 96 ako podklad pri udeľovaní víz alebo udeľovaní povolení k pobytu a používaniu cudzineckého práva v rámci účinnosti tohto dohovoru v oblasti osobnej dopravy.

2. Každá zmluvná strana zriadi a bude udržiavať na vlastnú zodpovednosť a na vlastné náklady svoju vnútroštátnu časť Schengenského informačného systému; jeho existencia je počas doby používania technickej pomocnej jednotky obsahovo identická s vnútroštátnou časťou každej inej zmluvnej strany. Z hľadiska rýchleho a účelného prenosu informácie podľa ods. 3 bude každá zmluvná strana prihladať pri zriaďovaní svojej vnútroštátnej časti k spoločným protokolom vyhotoveným zmluvnými stranami a postupom vo vzťahu k technickej pomocnej jednotke. Existencia každej vnútroštátnej časti zaisťuje na území príslušných zmluvných strán prístup k automatizovanému informačnému systému. Nevýkonáva sa vyhotovenie informácií z databázy vnútroštátnej časti inej zmluvnej strany.

3. Zmluvné strany zriadia a budú udržiavať v spoločnej zodpovednosti a na spoločné náklady technickú pomocnú jednotku Schengenského informačného systému. Za túto technickú pomocnú jednotku zodpovedá Francúzska republika a je zriadená v Štrasburgu. Technická pomocná jednotka bude obsahovať databázu, ktorá bude zaisťovať on-line informácie vnútroštátnym databázam, čím bude zaručené, že si vnútroštátne databázy zachovávajú svoju identitu. Do databázy technickej pomocnej jednotky budú zaznamenávané prípady pátrania po osobách a veciach, pokiaľ sa tieto týkajú všetkých zmluvných strán.

Databáza technickej pomocnej jednotky nedisponuje okrem údajov uvedených v tomto odstavci a podľa článku 113 ods. 2 žiadnymi inými údajmi.

4. Členské štáty si v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi vymieňajú prostredníctvom orgánov určených na tento účel (SIRENE) všetky doplnkové informácie potrebné pri vkladaní vyhlásení pátrania a umožňujúce prijatie vhodných opatrení v prípadoch, keď sa osoby a veci, v súvislosti s ktorými sa údaje vložili do Schengenského informačného systému, nájdu ako výsledok vyhľadávania v tomto systéme. Takéto informácie sa použijú len na účel, na aký sa zasielali (účinnosť od 13.6.2005).¹⁸

Článok 92A

1. Od nadobudnutia účinnosti nariadenia Rady (ES) č. 1104/2008 [] a rozhodnutia Rady 2008/839/SVV [] a opierajúc sa o vymedzenia v článku 2 tohto nariadenia môže technickú architektúru Schengenského informačného systému dopĺňať:

a) dodatočný centrálny systém zložený z:

- technickej pomocnej jednotky (centrálny SIS II), ktorá sa nachádza vo Francúzsku, a záložného centrálného SIS II, ktorý sa nachádza v Rakúsku, ktorý obsahuje databázu SIS II a jednotné národné rozhranie (NI-SIS),

- technického prepojenia medzi C.SIS a centrálnym SIS II prostredníctvom prevodníka, ktorý umožňuje prevod a synchronizáciu údajov medzi C.SIS a centrálnym SIS II;

b) vnútroštátny systém (N.SIS II) pozostávajúci z vnútroštátnych systémov údajov, ktoré komunikujú s centrálnym SIS II;

c) infraštruktúra pre komunikáciu medzi centrálnym SIS II a N.SIS II pripojenými k NI-SIS.

2. Vnútroštátnu časť uvedenú v článku 92 tohto dohovoru môže nahradiť N.SIS II, pričom členské štáty v takom prípade nemusia uchovávať vnútroštátny súbor údajov.

3. Databáza centrálného SIS II je dostupná na účely vykonávania automatizovaných vyhľadávani na území každého členského štátu.

4. V prípade, že niektorý z členských štátov nahradí svoju vnútroštátnu časť systémom N.SIS II, povinné funkcie technickej pomocnej jednotky voči týmto vnútroštátnym častiam uvedené v článku 92 ods. 2 a 3 sa stávajú povinnými funkciami voči centrálnemu SIS II, a to bez toho, aby boli dotknuté povinnosti uvedené v rozhodnutí 2008/839/SVV a v článku 5 ods. 1, článku 10 ods. 1, 2 a 3 nariadenia (ES) č. 1104/2008.

5. Centrálny SIS II poskytuje služby potrebné na vkladanie a spracúvanie údajov SIS, online aktualizáciu národných kópií N.SIS II, synchronizáciu národných kópií N.SIS II s databázou centrálného SIS II a ich konzistentnosť a vykonáva operácie na inicializáciu a obnovovanie národných kópií.

6. Francúzsko, ktoré je zodpovedné za technickú pomocnú jednotku, ostatné členské štáty a Komisia spolupracujú pri zabezpečovaní rovnakého výsledku vyhľadávania v dátovom súbore súboroch N.SIS II alebo v databáze SIS II, ako je výsledok vyhľadávania v dátovom súbore vnútroštátnych častí uvedených v článku 92 ods. 2. (účinnosť od 11.11.2008).¹⁹

¹⁸ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44 a Nariadenie Rady (ES) č. 871/2004 z 29. apríla 2004 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém, vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 162, 30.4.2004, s. 29.

¹⁹ Nariadenie Rady (ES) č. 1104/2008 z 24. októbra 2008 o prechode zo Schengenského informačného systému (SIS 1+) na Schengenský informačný systém druhej generácie (SIS II).

KAPITOLA 2

PREVÁDZKA A VYUŽÍVANIE SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÉHO SYSTÉMU

Článok 93

Schengenský informačný systém si podľa ustanovení tohto dohovoru kladie za cieľ zaručenie bezpečnosti verejnosti a poriadku na území zmluvných strán vrátane bezpečnosti štátu a zaručenie používania ustanovení tohto dohovoru na základe informácií získaných pomocou tohto systému v oblasti osobnej dopravy.

Článok 94

1. Schengenský informačný systém obsahuje výlučne tie kategórie údajov dodané každou zmluvnou stranou, ktoré sú potrebné pre účely vymenované v článkoch 95 až 100. Zmluvná strana vyhlasujúca pátranie preskúma, či dôležitosť prípadu dostatočne odôvodňuje zaznamenanie do Schengenského informačného systému.

2. Kategórie údajov tvoria:

a) hľadané osoby;

b) *veci uvedené v článkoch 99 a 100 (účinnosť od 15.3.2005).*²⁰

3. Pri osobách sa uvádzajú maximálne tieto údaje:

a) priezvisko a meno, prípadne iné ďalšie meno v inom dátovom súbore;

b) zvláštne nemenné fyzické znaky;

c) prvé písmeno druhého mena;

d) miesto a dátum narodenia;

e) pohlavie;

f) štátna príslušnosť;

g) upozornenie k osobe "ozbrojený";

h) upozornenie k osobe "násilný";

i) dôvod vyhlásenia pátrania;

j) predpokladané opatrenia.

Iné údaje, najmä údaje uvedené v článku 6 odsek 1 Dohovoru Rady Európy zo dňa 28. januára 1981 o ochrane osôb pri automatickom spracovávaní osobných údajov, nie sú prípustné.

4. Pokiaľ zmluvná strana nepokladá pátranie podľa článkoch 95, 97 alebo 99 za zlučiteľné so svojím vnútroštátnym právom, medzinárodnými záväzkami alebo dôležitými vnútroštátnymi záujmami, môže dodatočne vyhlásené pátranie v databáze svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému nechať označiť tak, aby sa opatrenie na jej území nevykonávalo na základe vyhlásenia pátrania. S ostatnými zmluvnými stranami je potrebné toto konzultovať. Pokiaľ to zmluvná strana, ktorá pátranie vyhlásila, nestiahne späť, zostáva vyhlásené pátranie pre ostatné zmluvné strany v účinnosti.

²⁰ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

Článok 95

1. Údaje o osobách, ktorých zatknutie sa žiada v súvislosti s ich vyhostením, sa prijímajú na žiadosť justičných orgánov žiadajúcej zmluvnej strany.

2. Pred vyhlásením pátrania preskúma zmluvná strana, ktorá k tomu dala podnet, či je zatknutie prípustné podľa právnych predpisov žiadaných zmluvných strán. Pokiaľ má zmluvná strana vyhlasujúca pátranie pochybnosti, je povinná vec konzultovať s dotýčnou zmluvnou stranou.

Zmluvná strana vyhlasujúca pátranie oznámi žiadaným zmluvným stranám súčasne s vyhlásením pátrania čo najrýchlejšie nasledujúce dôležité informácie súvisiace s prípadom:

- a) orgán žiadajúci o zatknutie;
- b) existencia príkazu k zatknutiu, dokladu s rovnakým právnym účinkom alebo právoplatného rozsudku;
- c) spôsob a právne posúdenie trestnej činnosti;
- d) popis okolností, za ktorých bol spáchaný trestný čin; vrátane času, miesta a spôsobu spáchania trestného činu;
- e) v prípade možností i následky trestného činu.

3. Žiadaná zmluvná strana môže pátranie v databáze svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému označiť tak, aby do okamihu vymazania údajov nemohlo dôjsť k zatknutiu na základe vyhlásenia pátrania. Toto označenie je nutné vymazať najneskôr do 24 hod. po uložení pátracej dokumentácie do pamäti, s výnimkou prípadu, kedy dotýčná strana odmietne požadované zatknutie z právnych dôvodov alebo na základe iných motívov. Pokiaľ si to v zvláštnych výnimočných prípadoch vyžiada zložitost' prípadu, môže byť táto lehota predĺžená na 1 týždeň. Bez ohľadu na označenie alebo zamietavé rozhodnutie sú ostatné zmluvné strany oprávnené vykonať požadované zatknutie na základe vyhláseného pátrania.

4. Ak požaduje zmluvná strana z dôvodu zvláštnej naliehavosti okamžité pátranie, preskúma žiadaná zmluvná strana, či sa môže zriecť označenia. Žiadaná zmluvná strana urobí potrebné opatrenia, aby mohli byť požadované opatrenia okamžite vykonané a to pre prípad, že vyhlásenie pátrania bude schválené.

5. Pokiaľ nie je možné zatknutie z dôvodu ešte neuzavretého preskúmania alebo z dôvodu zamietavého rozhodnutia žiadanej zmluvnej strany, bude táto zmluvná strana vyhlásené pátranie spracovávať ako pátranie s cieľom zistenia miesta pobytu.

6. Žiadané zmluvné strany urobia opatrenia požadované na základe vyhláseného pátrania podľa platných dohovorov o vydávaní osôb a podľa vnútroštátneho práva. Pri zachovaní možnosti zatknúť dotýčnú osobu podľa vnútroštátnych právnych predpisov, nie sú tieto strany povinné vykonať opatrenia, pokiaľ by išlo o vlastného štátneho príslušníka.

Článok 96

1. Údaje týkajúce sa cudzincov tretích krajín, po ktorých bolo vyhlásené pátranie s cieľom zamietnutia vstupu, sa ukladajú na základe vyhlásenia pátrania vnútroštátny štátom, ktoré sa zakladá na rozhodnutí príslušných administratívnych orgánov a informácií, pričom treba dbať na bežný postup podľa vnútroštátneho práva

2. Rozhodnutia môžu byť odôvodnené nebezpečením pre bezpečnosť verejnosti a poriadok alebo pre vnútroštátnu bezpečnosť, ktoré predstavuje prítomnosť cudzinca tretej krajiny na území zmluvnej strany.

Toto môže byť najmä v prípade:

a) cudzinca tretej krajiny, ktorý bol odsúdený pre trestný čin, ktorý sa trestá odňatím slobody aspoň na 1 rok;

b) cudzinca tretej krajiny, u ktorého existuje odôvodnené podozrenie, že sa dopustil závažných trestných činov, vrátane tých, ktoré sú uvedené v článku 71, alebo ak proti osobe tohto cudzinca existujú konkrétne poznatky o tom, že takéto činy na území zmluvnej strany plánuje.

3. Rozhodnutia sa môžu zakladať i na tom, že cudzinec tretej krajiny bol vyhostený, odmietnutý na hraniciach alebo deportovaný, pričom toto opatrenie sa nesmelo v minulosti odložiť alebo zrušiť, ďalej museli tieto opatrenia obsahovať, alebo byť spojené so zákazom vstupu alebo pobytu, musí sa taktiež zakladať na nedodržovaní vnútroštátnych právnych predpisov o vstupe alebo pobyte cudzincov.

Článok 97

Údaje o nezvestných osobách alebo osobách, ktoré v záujme ich vlastnej ochrany bezpečnosti alebo odvrátenia nebezpečia na žiadosť príslušného orgánu alebo príslušného súdu zmluvnej strany vyhlasujúcej pátranie, musia byť predbežne vzaté do väzby a ich údaje sa zaznamenávajú do evidencie, aby policajné orgány mohli oznámiť pobyt zmluvnej strane vyhlasujúcej pátranie, alebo aby tieto orgány mohli vziať danú osobu do väzby s cieľom zabránenia jej ďalšej cesty, pokiaľ to dovoľuje vnútroštátne právo. Toto platí najmä pre nepľnoleté osoby a osoby, ktoré na základe nariadenia príslušného orgánu musia byť internované. U pľnoletých nezvestných osôb podlieha oznámenie súhlasu dotýčnej osoby.

Článok 98

1. Údaje týkajúce sa svedkov a osôb, ktoré sa v rámci trestného konania, musia dostať pred súd v súvislosti s činmi, pre ktoré budú stíhané, alebo ktorým musí byť doručený rozsudok alebo povolenie k nástupu trestu odňatia slobody, budú zaznamenané na žiadosť príslušných orgánov spravodlivosti so zreteľom na oznámenia bydliska alebo pobytu.

2. Požadované údaje budú oznámené žiadajúcej zmluvnej strane podľa predpisov vnútroštátneho práva alebo platných dohôd o právnej pomoci v trestných veciach.

Článok 99

1. Údaje o osobách alebo vozidlách budú podľa predpisov vnútroštátneho práva zmluvnej strany vyhlasujúcej pátranie zaznamenané pre registráciu podliehajúcej zvláštnemu režimu alebo cieľovej kontrole podľa ods. 5.

2. Pátranie tohto druhu je prípustné pre trestné stíhanie alebo pre odvrátenie nebezpečia pre bezpečnosť obyvateľstva, ak:

a) sú dané konkrétne dôvody k predpokladu, že dotyčná osoba v značnom rozsahu plánuje alebo sa dopustila obzvlášť závažných trestných činov alebo

b) z celkovej charakteristiky dotýčnej osoby, najmä na základe doteraz spáchanej činnosti možno očakávať, že sa táto osoba i v budúcnosti dopustí obzvlášť závažných trestných činov.

3. Pátranie je ďalej prípustné z podnetu príslušných úradov zodpovedných za bezpečnosť štátu, pokiaľ to dovoľuje vnútroštátne právo a pokiaľ skutočne existujú dôvody pre to, že informácie uvedené v ods. 4 sú potrebné k odvráteniu závažného nebezpečia zo strany

dotyčnej osoby alebo iného závažného nebezpečia pre vnútornú alebo vonkajšiu bezpečnosť štátu. *Členské štáty vyhlasujúce pátranie podľa tohto odseku sú povinné informovať o tom ostatné členské štáty (účinnosť od 13.6.2005).*²¹

4. Na základe registrácie podliehajúcej zvláštnemu režimu môžu byť pri hraničných kontrolách a iných policajných a colných kontrolných opatreniach vo vnútrozemí úplne alebo čiastočne vyžiadané nižšie uvedené informácie a môžu byť odovzdané úradu, ktorý pátranie vyhlásil:

- a) zadržanie hľadanej osoby alebo vozidla,
- b) miesto, čas alebo dôvod kontrolného opatrenia,
- c) cesta, ktorú dotyčná osoba absolvovala a jej cieľ,
- d) spolucestujúce osoby alebo pasažieri,
- e) použité vozidlo,
- f) prevážané veci,
- g) okolnosti počas zadržania osoby alebo vozidla.

Pri zisťovaní týchto údajov treba dbať na to, aby nedošlo k ohrozeniu operatívneho charakteru daného opatrenia.

5. Pri cieľovej kontrole uvedenej v ods. 1 možno v súlade s predpismi vnútroštátneho práva vykonávať prehliadky osoby, vozidla alebo prevážaných predmetov k účelom menovaným v ods. 2 a 3. Ak nie je táto cieľná kontrola podľa právnych predpisov zmluvnej strany prípustná, prevádza sa opatrenie za túto zmluvnú stranu automaticky do registrácie so zvláštnym režimom.

6. Žiadaná zmluvná strana môže vyhlásené pátranie nechať v databáze svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému, označiť tak, aby až do okamihu vymazania označenia nebolo vykonávané žiadne opatrenie, zamerané na vyhľadanie osoby, či predmetu s cieľom operatívnej evidencie alebo cieľovej kontroly. Označenie treba vymazať najneskôr do 24 hodín po uložení vyhláseného pátrania do pamäte počítača, iba že by dotyčná zmluvná strana požadované opatrenie odmietla z právnych dôvodov alebo na základe uváženia ďalších zvláštnych aspektov. Bez ohľadu na označenie alebo odmietavé rozhodnutie trvá oprávnenie ostatných zmluvných strán realizovať opatrenie požadované v dokumentácii o vyhlásení pátrania.

Článok 100

1. Údaje týkajúce sa vecí, ktoré sa požadujú k zaisteniu alebo k dôkaznému zaisteniu v trestnom konaní, sú zadávané do Schengenského informačného systému.

2. Ak nebude zrejmé, či existuje vecný záznam prenasledovania, spojí sa strana, ktorá osobu zadržala so stranou, ktorá vyhlásila pátranie s cieľom odsúhlasenia žiadúcich opatrení. K tomuto účelu môžu byť oznámené podľa predpisu tejto zmluvy tiež osobné údaje. Opatrenia zmluvnej strany, ktorá osobu zadrží, budú vykonané podľa predpisu jej vnútroštátneho práva.

3. *Zahrňujú sa tieto kategórie ľahko rozoznateľných vecí:*

a) *ukradnuté, spreneverené alebo stratené motorové vozidlá so zdvihovým objemom motora väčším ako 50 cm³, plavidlá a lietadlá;*

²¹ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

b) ukradnuté, spreneverené alebo stratené privesy s pohotovostnou hmotnosťou väčšou ako 750 kg, obytné privesy a priemyselné vybavenie, privesné motory a kontajnery;

c) ukradnuté, spreneverené alebo stratené strelné zbrane;

d) ukradnuté, spreneverené alebo stratené nevyplnené úradné dokumenty;

e) ukradnuté, spreneverené, stratené alebo neplatné vydané doklady totožnosti, ako napríklad pasy, preukazy totožnosti, vodičské preukazy, povolenia na pobyt a cestovné doklady;

f) ukradnuté, spreneverené, stratené alebo neplatné osvedčenia o registrácii vozidla a tabuľky s evidenčnými číslami vozidiel;

g) bankovky (registrované bankovky) (účinnosť od 31.3.2006).²²

Článok 101

1. Prístup k nazhromaždeným údajom Schengenského informačného systému s právom odvolať sa na ne obdržia výhradne tie miesta, ktoré sú príslušné pre:

a) kontroly na hraniciach;

b) ostatné policajné a colné preverovania vo vnútrozemí, ako aj ich koordináciu.

*Prístup k údajom vloženým do Schengenského informačného systému a právo na priame vyhľadávanie v týchto údajoch však môžu mať aj vnútroštátne súdne orgány, okrem iného tie, ktoré sú zodpovedné za začatie trestného stíhania v trestnom konaní a súdneho vyšetrovania pred vznesením obžaloby pri vykonávaní svojich úloh podľa vnútroštátnych právnych predpisov (účinnosť od 13.6.2005).*²³

2. Navyiac, prístup k údajom vloženým v súlade s článkom 96 a k údajom týkajúcim sa dokumentov súvisiacich s osobami vloženými v súlade s článkom 100 ods. 3 písm. d) a e) a právo priamo vyhľadávať v takých údajoch môžu uplatňovať orgány zodpovedné za vystavovanie víz, ústredné orgány zodpovedné za skúmanie žiadostí o víza a orgány zodpovedné za vystavovanie povolení na pobyt a prijímanie a vykonávanie právnych predpisov o cudzincoch v súvislosti s uplatňovaním ustanovení tohto dohovoru, ktoré sa týkajú pohybu osôb. Prístup týchto orgánov k údajom sa riadi vnútroštátnym právom každého členského štátu (účinnosť od 1.11.2006).²⁴

3. Užívatelia sa smú odvolať len na tie údaje, ktoré sú žiadúce k splneniu ich úloh.

4. Každá zmluvná strana sprostredkuje Výkonnému výboru zoznam príslušných orgánov, ktoré sú oprávnené bezprostredne využívať údaje zhromaždené v Schengenskom informačnom systéme. Tento zoznam vyznačuje pre každý úrad údaje, ktoré môže využívať a na aké účely.

²² Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

²³ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44 a Nariadenie Rady (ES) č. 871/2004 z 29. apríla 2004 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém, vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 162, 30.4.2004, s. 29.

²⁴ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

Článok 101A

1. Európsky policajný úrad (Europol) má pri plnení svojich úloh na svoje vlastné náklady právo prístupu k údajom vloženým do Schengenského informačného systému a priameho vyhľadávania v nich v súlade s článkami 95, 99 a 100.

2. Europol môže vyhľadávať len tie údaje, ktoré potrebuje na plnenie svojich úloh.

3. Ak vyhľadávanie Europolom odhalí existenciu vyhlásenia pátrania v Schengenskom informačnom systéme, Europol o ňom spôsobom určeným v dohovore o Europole informuje členský štát, ktorý pátranie vyhlásil.

4. Používanie informácií získaných zo Schengenského informačného systému podlieha súhlasu dotknutého členského štátu. Ak členský štát povolí použitie takýchto informácií, nakladanie s nimi sa spravuje dohovorom o Europole. Europol môže oznamovať takéto informácie tretím štátom a tretím subjektom iba so súhlasom dotknutého členského štátu.

5. Europol môže požiadať dotknutý členský štát o doplnkové informácie v súlade s ustanoveniami vymedzenými v dohovore o Europole.

6. Europol:

a) zaznamená každé vyhľadávanie, ktoré uskutočnil, v súlade s ustanoveniami článku 103;
b) bez toho, aby boli dotknuté odseky 4 a 5, nesmie spájať časti Schengenského informačného systému ani prenášať údaje tam obsiahnuté, ku ktorým má prístup, do žiadneho počítačového systému na zber a spracovanie údajov, ktorý prevádzkuje Europol alebo ktorý je v Europole, ani ukladať alebo inak kopírovať akékoľvek časti Schengenského informačného systému;

c) obmedzí prístup k údajom v Schengenskom informačnom systéme na osobitne oprávnených zamestnancov Europolu;

d) prijme a uplatňuje opatrenia ustanovené v článku 118;

e) umožní spoločnému dozornému orgánu, zriadenému podľa článku 24 dohovoru o Europole, preskúmať činnosti Europolu pri výkone svojho práva na prístup a vyhľadávanie údajov vložených do Schengenského informačného systému (účinnosť od 1.10.2006).²⁵

Článok 101B

1. Národní členovia Eurojustu a ich asistenti majú právo na prístup k údajom vloženým v súlade s článkami 95 a 98 do Schengenského informačného systému a na vyhľadávanie v nich.

2. Národní členovia Eurojustu a ich asistenti môžu vyhľadávať len tie údaje, ktoré potrebujú na plnenie svojich úloh.

3. Ak vyhľadávanie národným členom Eurojustu odhalí existenciu vyhlásenia pátrania v Schengenskom informačnom systéme, informuje o ňom členský štát, ktorý pátranie vyhlásil. Každé oznámenie informácií získaných pri takomto vyhľadávaní možno oznámiť tretím štátom a tretím subjektom iba so súhlasom členského štátu, ktorý pátranie vyhlásil.

4. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nesmie vykladať tak, aby ním boli dotknuté ustanovenia rozhodnutia Rady, ktorým sa zriaďuje Eurojust, o ochrane údajov a zodpovednosti za neoprávnené alebo nesprávne spracovanie týchto údajov národnými

²⁵ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

členmi Eurojustu alebo ich asistentmi, alebo aby ním boli dotknuté právomoci spoločného dozorného orgánu, zriadeného podľa článku 23 uvedeného rozhodnutia Rady.

5. Každé vyhľadávanie, ktoré urobí národný člen Eurojustu alebo asistent, sa zaznamená v súlade s ustanoveniami článku 103 a každé použitie údajov, ku ktorým mali prístup, sa zaregistruje.

6. Žiadne časti Schengenského informačného systému sa nesmú spájať ani prenášať údaje tam obsiahnuté, ku ktorým majú prístup národní členovia alebo ich asistenti, do počítačového systému na zber a spracovanie údajov, ktorý prevádzkuje Eurojust alebo ktorý je v Eurojuste, ani sa nesmú sťahovať žiadne časti Schengenského informačného systému.

7. Prístup k údajom v Schengenskom informačnom systéme sa obmedzí na národných členov a ich asistentov a nerozšíri sa na zamestnancov Eurojustu.

8. Prijmú a uplatňujú sa opatrenia ustanovené v článku 118 (účinnosť od 1.10.2006).²⁶

KAPITOLA 3

OCHRANA ÚDAJOV A ZAISTENIE ÚDAJOV V SCHENGENSKOM INFORMAČNOM SYSTÉME

Článok 102

1. Zmluvné strany smú údaje menované v článkoch 105 až 110 použiť iba k zodpovedajúcim účelom práve platného výpisu.

2. Údaje sa smú rozmnožovať k technickým účelom, pokiaľ je toto potrebné pre bezprostredné vyžiadanie prostredníctvom orgánov uvedených v článku 101. Výpisy iných zmluvných strán nesmú byť prevedené z celku vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému do iných vnútroštátnych údajových celkov.

3. Vzhľadom na výpisy podľa článkov 95 až 100 tohto dohovoru je prípustná výnimka z ods. 1 prostredníctvom výpisovej kategórie len vtedy, pokiaľ je toto vyžadované na obranu závažného a bezprostredne sa blížiaceho ohrozenia verejnej bezpečnosti a poriadku alebo zo závažných dôvodov bezpečnosti štátu alebo pre zamedzenie trestnej činnosti so značným významom. K tomu je treba si vyžiadať predchádzajúci súhlas vypisujúcej zmluvnej strany.

4. Údaje nesmú byť použité k administratívnym účelom. *Odišne od uvedeného môžu byť údaje vložené podľa článku 96 a údaje týkajúce sa dokumentov súvisiacich s osobami vloženými podľa článku 100 ods. 3 písm. d) a e) použité len v súlade s vnútroštátnym právom každého členského štátu na účely článku 101 ods. 2 (účinnosť od 1.11.2006).*²⁷

5. Každé využitie údajov, ktoré nezodpovedá odsekmi 1 až 4, sa hodnotí podľa vnútroštátneho práva zmluvnej strany v tom zmysle, že nespĺňa účel, pre ktorý je uvedený.

Článok 102A

1. Bez ohľadu na článok 92 ods. 1, článok 100 ods. 1, článok 101 ods. 1 a 2, článok 102 ods. 1, 4 a 5 služby, ktoré sú v členských štátoch zodpovedné za vydávanie osvedčení o registrácii vozidiel, ako je uvedené v smernici Rady 1999/37/ES z 29. apríla 1999

²⁶ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

²⁷ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

o registračných dokumentoch pre vozidlá, majú právo na prístup k týmto údajom vloženým do Schengenského informačného systému výhradne s cieľom overenia, či vozidlá určené na registráciu boli ukradnuté, spreneverené alebo sa stratili:

a) údaje o motorových vozidlách s objemom valcov väčším ako 50 cm³, ktoré boli ukradnuté, spreneverené alebo sa stratili;

b) údaje o príviesných vozíkoch a obytných prívosov s pohotovostnou hmotnosťou presahujúcou 750 kg, ktoré boli ukradnuté, spreneverené alebo sa stratili;

c) údaje o osvedčeniach o registrácii vozidla a tabuľkách so štátnou poznávacou značkou vozidiel, ktoré boli ukradnuté, spreneverené alebo sa stratili, alebo sú neplatné.

Pokiaľ odsek 2 neustanovuje inak, prístup týchto služieb k uvedeným údajom upravujú vnútroštátne právne predpisy každého členského štátu.

2. Služby uvedené v odseku 1, ktoré sú vládnyimi službami, sú oprávnené priamo vyhľadávať údaje vložené do Schengenského informačného systému, uvedené v danom odseku.

Služby uvedené v odseku 1, ktoré nie sú vládnyimi službami, majú prístup k údajom vloženým do Schengenského informačného systému, ako je uvedené v danom odseku, iba cez sprostredkovateľa orgánu, ako je uvedené v článku 101 ods. 1 Tento orgán je oprávnený priamo vyhľadávať údaje a odovzdávať ich týmto službám. Príslušný členský štát zabezpečí, že tieto služby a ich zamestnanci sú povinní dodržiavať všetky obmedzenia o prípustnom využívaní údajov, ktoré im odovzdal orgán.

3. Článok 100 ods. 2 sa nevzťahuje na vyhľadávanie vykonané v súlade s týmto článkom. Oznamovanie informácií službami, ako je uvedené v odseku 1, policajným alebo justičným orgánom, ktoré boli odhalené vyhľadávaním Schengenského informačného systému, ktoré vyvolávajú podozrenie zo spáchania trestného činu, je upravené vnútroštátnymi právnymi predpismi.

4. Po vyžiadaní stanoviska spoločného dozorného orgánu, zriadeného podľa článku 115 o predpisoch o ochrane údajov, Rada každoročne predkladá Európskemu parlamentu správu o vykonávaní tohto článku. Táto správa obsahuje informácie a štatistiky o použití ustanovení tohto článku a o výsledkoch ich vykonávania a uvedie, akým spôsobom sa uplatnili predpisy o ochrane údajov (účinnosť od 11.1.2006).²⁸

Článok 103

Každý členský štát zabezpečí, aby orgán spravujúci súbor údajov zaznamenal každý prenos osobných údajov v národnej sekcii Schengenského informačného systému na účely kontroly, či bolo vyhľadávanie prípustné. Záznam sa môže použiť iba na tento účel a vymaže sa čo najskôr po uplynutí jedného roka a najneskôr po uplynutí troch rokov (účinnosť od 1.1.2006).²⁹

²⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1160/2005 zo 6. júla 2005, ktorým sa mení a dopĺňa dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach, pokiaľ ide o prístup služieb členských štátov zodpovedných za vydávanie osvedčení o registrácii vozidiel k Schengenskému informačnému systému, Ú v. EÚ L 191, 22.7.2005, s. 18.

²⁹ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44 a Nariadenie Rady (ES) č. 871/2004 z 29. apríla 2004 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém, vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 162, 30.4.2004, s. 29.

Článok 104

1. Vnútroštátne právo vypisujúcej zmluvnej strany sa používa k výpisu, pokiaľ tento dohovor obsahuje užšie predpoklady pre výpis.

2. Pokiaľ tento dohovor neobsahuje žiadne zvláštne úpravy, možno použiť vnútroštátne právo práve platnej zmluvnej strany u nazhromaždených údajov v jej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému.

3. Pokiaľ táto dohoda neobsahuje žiadne zvláštne úpravy o vykonávaní žiadaných opatrení s výpisom, možno použiť vnútroštátne právo žiadanej zmluvnej strany, ktorá opatrenie vykonáva. Pokiaľ tento dohovor obsahuje zvláštne úpravy o vykonávaní žiadaných opatrení s výpisom, sú obmedzené oprávnenia prostredníctvom vnútroštátneho práva žiadanej zmluvnej strany. Pokiaľ nemôžu byť vykonané žiadne opatrenia, okamžite informuje žiadaná zmluvná strana vypisujúcu zmluvnú stranu.

Článok 105

Vypisujúca zmluvná strana (vykonáva záznam) je zodpovedná za správnosť a aktuálnosť údajov, ako aj za ich správnosť zhromažďovania v Schengenskom informačnom systéme.

Článok 106

1. Zmena, dodatok, oprava alebo výškrtnutie údajov sa smie vykonať len prostredníctvom vypisujúcej zmluvnej strany.

2. Ak zmluvná strana, ktorá sama nevykonala zápis, má informácie o tom, že sú údaje nesprávne alebo nesprávne nazhromaždené, tak to obratom oznámi vypisujúcej zmluvnej strane, ktorá je povinná toto oznámenie okamžite overiť a náležite neodkladne opraviť alebo výškrtnúť údaje.

3. Ak sa nemôžu zmluvné strany dohodnúť, predloží zmluvná strana, ktorá neurobila zápis, prípad stanovenej spoločnej kontrolnej inštancii k stanovisku podľa článku 115 odsek 1.

Článok 107

Ak už bol vykonaný zápis o osobe do zoznamu Schengenského informačného systému, dohodne sa zmluvná strana, ktorá vykoná ďalší záznam, so zmluvnou stranou, ktorá prevzala prvý záznam nazhromaždených údajov o danej osobe. K tomu môžu zmluvné strany tiež urobiť všeobecné úpravy.

Článok 108

1. Každá zmluvná strana určí miesto s ústrednou pôsobnosťou pre vnútroštátnu časť Schengenského informačného systému.

2. Každá zmluvná strana vykonáva svoj záznam prostredníctvom tohto miesta.

3. Táto centrála je zodpovedná za nekomplikované fungovanie vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému a vykonáva požadované opatrenia pre dodržiavanie ustanovení tejto zmluvy.

4. Zmluvné strany si navzájom oznámia prostredníctvom depozitára miesto podľa ods. 1.

Článok 109

1. Právo každej osoby vyžiadať si o sebe údaje nazhromaždené v Schengenskom informačnom systéme sa riadi podľa vnútroštátneho práva zmluvnej strany na výsostnom území, ktorej patrí vyžadované právo na informáciu. Pokiaľ vnútroštátne právo toto stanoví, rozhoduje vnútroštátna kontrolná inštancia stanovená v článku 114 ods. 1 o tom, či bola

podaná správa a akým spôsobom. Zmluvná strana, ktorá sama nestanovila záznam, smie len oznámiť informáciu k týmto údajom, ak predtým bola daná zapisujúcej zmluvnej strane príležitosť k stanovisku.

2. Podávanie správ zmluvným stranám sa neuskutoční, ak to môže škodiť vykonaniu zákonnej úlohy v súvislosti so záznamom alebo pre ochranu práv a slobôd tretej osoby. Počas obdobia skrytého sledovania sa neuskutoční.

Článok 110

Každý má právo nechať opraviť alebo vyškrtnúť nesprávne alebo nezákonne nazhromaždené údaje.

Článok 111

1. Každý má právo podať sťažnosť na výsostnom území každej zmluvnej strany voči záznamu o jeho osobe, obzvlášť má právo na opravu, vyškrtnutie, podanie informácie alebo na náhradu škôd podľa vnútroštátneho práva príslušného súdu alebo príslušného orgánu.

2. Aby nebol dotknutý článok 116, sú zmluvné strany povinné konať nenapadnuteľným rozhodnutím súdu alebo úradov podľa ods. 1.

Článok 112

1. Osobné údaje prijaté pre pátranie po osobách v Schengenskom informačnom systéme sa hromadia len k sledovanému účelu. Najneskôr 3 roky po ich uložení je žiadúce overiť ďalšie ukladanie údajov zmluvnou stranou, ktorá vykonáva zápis. Pre záznam táto lehota činí podľa článku 99 jeden rok.

2. Každá zmluvná strana vykonávajúca záznam stanoví prípadne kratšie overovacie lehoty podľa opatrení jej vnútroštátneho práva.

3. Technická pomocná jednotka Schengenského informačného systému odkazuje zmluvnú stranu, vykonávajúcu záznam mesiac vopred, automaticky na systém programovaného vyškrtnutia.

4. Zmluvná strana vykonávajúca záznam si môže v rámci preverovacej lehoty ponechať ešte záznam, ak je to hlavný účel záznamu. Predĺženie záznamu možno zaviesť do technickej pomocnej jednotky. Ustanovenia ods. 1 sú aplikovateľné na predĺžený záznam.

Článok 112A

1. Osobné údaje uchovávané v súboroch orgánmi uvedenými v článku 92 ods. 4 v dôsledku výmeny informácií podľa uvedeného odseku sa uchovávajú iba tak dlho, ako je potrebné na dosiahnutie účelu, na ktorý sa poskytli. V každom prípade sa vymažú najneskôr rok po vymaze vyhlásenia alebo vyhlásení pátrania súvisiacich s dotknutou osobou alebo vecou zo Schengenského informačného systému.

2. Odsekom 1 nie je dotknuté právo členského štátu uchovávať vo vnútroštátnych súboroch údaje týkajúce sa konkrétneho pátrania, ktoré členský štát vyhlásil, alebo pátrania, v súvislosti s ktorým sa prijali opatrenia na jeho území. Obdobie, počas ktorého sa môžu takéto údaje uchovávať v takýchto súboroch, upraví vnútroštátne právo (účinnosť od 11.9.2005).³⁰

³⁰ Rozhodnutie Rady 2005/211/SVV z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44 a Nariadenie

Článok 113

1. Iné údaje, ako sú uvedené v článku 112, sa uchovávajú najviac 10 rokov a údaje o veciach uvedených v článku 99 ods. 1 najviac päť rokov (účinnosť od 15.10.2005).³¹

2. Vyškrtnuté údaje sa ešte na jeden rok uložia v technickej pomocnej jednotke. V tomto období sa však môžu využiť len na to, aby sa overila neskoršia správnosť alebo zákonnosť ich vyškrtnutia. Potom musia byť zničené.

Článok 113A

1. Iné údaje ako osobné údaje uchovávané v súboroch orgánmi uvedenými v článku 92 ods. 4 v dôsledku výmeny informácií podľa uvedeného odseku sa uchovávajú iba tak dlho, ako je potrebné na účely, na ktoré sa poskytli. V každom prípade sa vymažú najneskôr rok po výmaze vyhlásenia alebo vyhlásení pátrania týkajúcich sa dotknutej osoby alebo veci zo Schengenského informačného systému.

2. Odsekom 1 nie je dotknuté právo členského štátu uchovávať vo vnútroštátnych súboroch údaje týkajúce sa konkrétneho pátrania, ktoré členský štát vyhlásil, alebo pátrania, v súvislosti s ktorým sa prijali opatrenia na jeho území. Obdobie, počas ktorého sa môžu takéto údaje uchovávať v takýchto súboroch, upraví vnútroštátne právo (účinnosť od 11.9.2005).³²

Článok 114

1. Každá zmluvná strana označí kontrolnú inštanciu, ktorej úlohou je podľa pravidiel platného vnútroštátneho práva nezávisle kontrolovať a overovať stav vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému, či sa neporušujú práva dotknutých osôb pri spracovaní a využívaní údajov uložených v Schengenskom informačnom systéme. Táto kontrolná inštitúcia má prístup k súboru vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému.

2. Každý má právo požiadať kontrolnú inštanciu o preverenie údajov nazhromaždených v Schengenskom informačnom systéme o jeho osobe, ako aj o ich využívaní. Toto právo sa používa podľa pravidiel vnútroštátneho práva zmluvnej strany, u ktorej sa žiada. Ak boli odovzdané údaje prostredníctvom inej zmluvnej strany, potom dôjde ku kontrole v užšej spolupráci s kontrolnou inštitúciou tejto zmluvnej strany.

Článok 115

1. Dohľad nad technickou pomocnou jednotkou Schengenského informačného systému má spoločná kontrolná inštitúcia, ktorá je ustanovená spoločne z dvoch zástupcov platnej vnútroštátnej kontrolnej inštitúcie. Každá zmluvná strana má pri hlasovaní jeden hlas. Kontrola sa riadi podľa ustanovení tejto dohody, podľa Dohovoru Rady Európy z 28. januára 1981 o ochrane osôb pri automatickom spracovávaní osobných údajov, podľa doporučení R (87)15 ministerského výboru Rady Európy o využití osobných údajov v policajnej oblasti zo

Rady (ES) č. 871/2004 z 29. apríla 2004 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém, vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 162, 30.4.2004, s. 29.

³¹ Rozhodnutie Rady 2005/211/SV/V z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44.

³² Rozhodnutie Rady 2005/211/SV/V z 24. februára 2005 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 68, 15.3.2005, s. 44 a Nariadenie Rady (ES) č. 871/2004 z 29. apríla 2004 o zavedení niektorých nových funkcií pre Schengenský informačný systém, vrátane boja proti terorizmu, Ú v. EÚ L 162, 30.4.2004, s. 29.

17. septembra 1987 a podľa vnútroštátneho práva pre technickú pomocnú jednotku príslušnej zmluvnej strany.

2. Čo sa týka technickej pomocnej jednotky, má spoločná kontrolná inštancia za úlohu preverovať správne dodržiavanie ustanovení tohto dohovoru. Týmto má prístup k chodu technického zabezpečenia.

3. Spoločné kontrolné inštalácie sú tiež kompetentné k overovaniu spôsobu zadávania otázok a ich formulácií v súvislosti s fungovaním Schengenského informačného systému, k overovaniu otázok s vnútroštátnymi kontrolnými inštaláciami nezávisle od stanovených kontrol alebo na vykonávanie práva na informáciu, ako aj na dosiahnutie súhlasných návrhov z pohľadu spoločného riešenia zostávajúcich otázok.

4. Správy spoločných kontrolných inštalácií sa budú oznamovať na tie miesta, kam odovzdávajú svoje správy vnútroštátne kontrolné inštalácie.

Článok 116

1. Ak bude niekto poškodený prevádzkou vnútroštátneho celku Schengenského informačného systému, ručí za toto každá zmluvná strana podľa opatrení jej vnútroštátneho práva. Toto platí aj v prípade, ak je škoda spôsobená zapisujúcou zmluvnou stranou, pretože tá nesprávne podala údaje alebo bol záznam neoprávnený.

2. Ak nie je žiadajúcou zmluvnou stranou strana zapisujúca, musí poskytnúť náhradu na vyžiadanie len v prípade, pokiaľ boli údaje žiadanou zmluvnou stranou využité tak, že odporujú zmluve.

Článok 117

1. Každá zmluvná strana urobí požadované opatrenia najneskôr do nadobudnutia účinnosti tohto dohovoru v svojom vnútroštátnom práve, ktoré sa vzťahuje na automatické spracovanie osobných údajov v rámci používania tejto hlavy na zabezpečenie ochrany údajov, ktoré je primerané tomu, čo vyplýva z uskutočnenia zásad Dohovoru Rady Európy o ochrane človeka pri automatickom spracovaní údajov z 28. januára 1981 a pritom dbá na doporučeniu R (87) 15 ministerského výboru Rady Európy o využití osobných údajov policajnými orgánmi zo 17. septembra 1987.

2. Predpokladané doporučené týkajúce sa osobných údajov v tejto hlave smú byť odovzdané až vtedy, ak na území zúčastnených zmluvných strán nadobudne účinnosť opatrenie o právnej ochrane údajov podľa ods. 1.

Článok 118

1. Každá zmluvná strana je povinná pre svoju vnútroštátnu časť Schengenského informačného systému urobiť opatrenia, ktoré umožnia:

a) zabrániť neoprávnenému prístupu k údajom, ktorými sa spracovávajú osobné údaje (vstupná kontrola);

b) zabrániť, aby sa záznamy nemohli čítať, kopírovať, meniť alebo odstrániť (kontrola záznamového prostredia) nepovolanou osobou;

c) zabrániť vstupu neoprávnenej žiadosti do pamäte, ako aj neoprávnenej informácie, zmeny alebo vymazaniu zaznamenaných osobných údajov (kontrola pamäti);

d) zabrániť tomu, aby automatizovaná sústava spracovania údajov mohla byť využitá za pomoci zariadenia k prenosu údajov neoprávnenou osobou (kontrola používania);

e) zabezpečiť, aby mala prístup k automatizovanému systému spracovania údajov výhradne oprávnená osoba (kontrola prístupu);

f) zabezpečiť, aby mohlo byť overené a stanovené, na ktoré miesta môžu byť doručené osobné údaje prostredníctvom prenosu údajov (kontrola sprostredkovania);

g) zabezpečiť, aby dodatočne mohlo byť overené a stanovené, ktoré osobné údaje kedy a kým boli odovzdané do automatizovaného systému spracovania údajov (kontrola odovzdania);

h) zabrániť, aby pri prenose údajov, ako i pri preprave záznamových médií, nemohlo prísť k ich čítaniu, kopírovaniu, zmene alebo vymazaniu (kontrola prenosu).

2. Každá zmluvná strana urobí osobitné opatrenia pre prenos údajov na stanovené miesta, mimo výsostné územia zmluvných strán, na zabezpečenie údajov. Tieto sú oznámené spoločnej kontrolnej inštancii.

3. Každá zmluvná strana smie poveriť spracovaním údajov vo svojej vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému len tie osoby, ktoré boli osobitne vyškolené a podrobené bezpečnostnému preskúšaniu.

4. Pre technickú pomocnú jednotku Schengenského informačného systému robia príslušné zmluvné strany opatrenia uvedené v odsekoch 1 až 3.

KAPITOLA 4

ROZDELENIE NÁKLADOV SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÉHO SYSTÉMU

Článok 119

1. *Náklady na inštaláciu a prevádzku technickej pomocnej jednotky uvedenej v článku 92 ods. 3 vrátane nákladov na linky spájajúce vnútroštátne časti Schengenského informačného systému s technickou pomocnou jednotkou a náklady na činnosti vykonávané v spojení s úlohami zverenými Francúzsku na základe rozhodnutia 2008/839/SVV a nariadenia (ES) č. 1104/2008 znášajú spoločne členské štáty. (účinnosť od 11.11.2008).*³³ Podiel nákladov sa riadi podľa účasti každej zmluvnej strany podľa jednotného výmeru dane z pridanej hodnoty v zmysle článku 2 odsek 1 písmeno c) Uznesenia Rady Európskych spoločenstiev o systéme vlastných prostriedkov z 24. júna 1988.

2. *Náklady na inštaláciu a prevádzku vnútroštátnej časti Schengenského informačného systému a na úlohy zverené vnútroštátnym systémom podľa rozhodnutia 2008/839/SVV nariadenia (ES) č. 1104/2008 znáša každý členský štát samostatne. (účinnosť od 11.11.2008)*³⁴

HLAVA V

PREPRAVA A POHYB TOVARU

Články 120 až 125
(zrušené)

³³ Nariadenie Rady (ES) č. 1104/2008 z 24. októbra 2008 o prechode zo Schengenského informačného systému (SIS 1+) na Schengenský informačný systém druhej generácie (SIS II).

HLAVA VI OCHRANA OSOBNÝCH ÚDAJOV

Článok 126

1. Každá zmluvná strana zavedie vo svojom vnútroštátnom práve žiadúce opatrenia pre bezpečnosť ochrany údajov, ktoré budú zodpovedať tomu, čo vyplýva zo zásad dohovoru Rady Európy o ochrane človeka pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z 28. januára 1981, hlavne čo sa týka automatizovaného spracovania údajov, ktoré budú podľa tohto dohovoru oznámené najneskôr pri nadobudnutí účinnosti tohto dohovoru.

2. Podľa tohto dohovoru sa smie začať s odovzdávaním osobných údajov vtedy, keď na území zúčastnených zmluvných strán nadobudnú účinnosť požadované opatrenia o ochrane osobných údajov podľa ods. 1.

3. Vzhľadom na automatizované spracovanie osobných údajov, ktoré sa sprostredkovávajú podľa tohto dohovoru, platia okrem toho nasledujúce ustanovenia:

a) používanie osobných údajov prostredníctvom prijímacej zmluvnej strany je prípustné výhradne na tie účelom, ktorými zamýšľa oznámenie takýchto údajov, ktoré sú uvedené v tomto dohovore; využitie iným účelom je prípustné len s vopred daným súhlasom sprostredkovávajúcej zmluvnej strany a len podľa miery práva prijímajúcej zmluvnej strany. Súhlas sa smie udeliť, pokiaľ to povoľuje vnútroštátne právo sprostredkovávajúcej zmluvnej strany;

b) sprostredkované osobné údaje smú byť využité výhradne prostredníctvom úradov a súdov, ktoré zaisťujú a plnia úlohy podľa písmena a);

c) sprostredkovávajúca zmluvná strana je povinná dbať na správnosť osobných údajov. Ak sa z úradnej moci alebo na základe žiadosti dotyčného ukáže, že boli oznámené nesprávne údaje alebo údaje, ktoré nesmú byť oznámené, je to nutné okamžite oznámiť prijímajúcej zmluvnej strane alebo zmluvným stranám. Táto zmluvná strana alebo zmluvné strany sú povinné vykonať opravu alebo zničenie údajov alebo zaznamenať, že údaje nie sú správne alebo že boli oznámené nezákonne;

d) v rámci svojho ručenia podľa rozsahu vnútroštátneho práva sa nemôže zmluvná strana vzhľadom na poškodeného odvolať na to, že druhá zmluvná strana oznámila nesprávne údaje. Ak vykoná prijímajúca zmluvná strana náhradu škody za škodu, ktorá bola zapríčinená používaním nesprávne oznámených údajov, potom oznámi sprostredkovávajúca zmluvná strana prijímajúcej strane celkovú čiastku vykonanej náhrady;

e) zaistiť prenos a príjem osobných údajov v databáze, z ktorej sú prenášané a z databázy, v ktorej sa zhromažďujú;

f) spoločná kontrolná inštancia je príslušná podľa článku 115 na žiadosť zmluvnej strany dať znalecký posudok o ťažkostiach použitia a výkladu, ktoré vyplývajú z použitia tohto článku.

4. Tento článok nemožno použiť pri prenose osobných údajov podľa opatrení hlavy II kapitola 7 a hlavy IV. Ods. 3 nemožno použiť pre prenos osobných údajov podľa opatrení hlavy 3 kapitoly 2, 3, 4 a 5.

Článok 127

1. Ak majú byť na základe tohto dohovoru sprostredkované osobné údaje inej zmluvnej strane, potom dôjde k prenosu týchto údajov z neautomatizovanej databázy a tieto údaje budú prijaté do databázy v zmysle použitia článku 126.

2. Ak majú byť sprostredkované osobné údaje inej zmluvnej strane inak, než je uvedené v článku 126 odsek 1 alebo odsek 1 tohto článku vo vymenovaných prípadoch, potom platí článok 126 odsek 3 s výnimkou písmena e). Okrem toho platia nasledujúce ustanovenia:

a) prenos a prijatie osobných údajov sa zaznamenáva písomne. Táto povinnosť odpadá, pokiaľ nie je potrebné zaznamenať údaje pre ich využitie, najmä keď údaje nie sú používané alebo sa používajú len veľmi stručne;

b) prijímacia zmluvná strana zaručuje pre použitie prenášaných údajov úroveň ochrany prinajmenej rovnajúcu sa ochrane stanovenej právom pre použitie údajov podobného pôvodu;

c) prístup k údajom a podmienky, za ktorých je tento prístup povolený, sa riadia vnútroštátnym právom zmluvnej strany, ktorej dotyčná osoba predkladá svoju žiadosť.

3. Tento článok sa neaplikuje na prenos údajov podľa hlavy II, kapitola 7, podľa hlavy III, kapitoly 2, 3, 4 a 5 a hlavy IV.

Článok 128

1. Prenos osobných údajov podľa tohto dohovoru sa môže uskutočniť len ak zmluvné strany, ktorých sa prenos týka, budú poverené vnútroštátnym kontrolným orgánom na vykonanie nezávislej kontroly rešpektovania ustanovení článkov 126 a 127 a ustanovení vydaných pre ich aplikáciu a pre spracovanie osobných údajov v súboroch.

2. Keď jedna zmluvná strana v súlade s jej vnútroštátnym právom poverila kontrolný orgán vykonávať v jednej alebo vo viacerých oblastiach nezávislú kontrolu rešpektovania ustanovení v oblasti ochrany osobných údajov nezahrnutých do nejakého súboru, táto zmluvná strana poverí tento istý orgán dohľadom nad rešpektovaním ustanovení tejto hlavy v dotyčných oblastiach.

3. Tento článok sa neaplikuje na prenášanie údajov podľa hlavy II, kapitola 7 a hlavy III, kapitoly 2, 3, 4, a 5.

Článok 129

Čo sa týka prenosu osobných údajov pri aplikácii hlavy III, kapitola 1, zmluvné strany sa zaväzujú vykonať úroveň ochrany osobných údajov, ktorá rešpektuje princípy Odporúčenia R (87) 15 zo 17. septembra 1987 Výboru ministrov Rady Európy, ktoré majú za cieľ upravovať použitie osobných údajov v polícii, pričom články 126 a 127 zostávajú nedotknuté. Okrem toho, čo sa týka aplikácie článku 46, sa používajú nasledujúce ustanovenia:

a) údaje môžu byť použité prijímacou zmluvnou stranou len s cieľom udaným zmluvnou stranou, ktorá ich dodáva a pri rešpektovaní podmienok stanovených touto zmluvnou stranou;

b) údaje môžu byť dodané len policajným službám a orgánom; komunikácia údajov ďalším službám sa môže uskutočniť len po predbežnom schválení zmluvnej strany, ktorá ich dodáva;

c) na žiadosť, prijímacia zmluvná strana informuje zmluvnú stranu, ktorá prenáša údaje o ich použití a o získaných výsledkoch na základe prenesených údajov.

Článok 130

Ak sú osobné údaje prenášané prostredníctvom styčného dôstojníka spomínaného v článku 47 alebo v článku 125, ustanovenia tejto hlavy sa aplikujú len ak tento styčný dôstojník odovzdá tieto údaje zmluvnej strane, ktorá ho delegovala na územie inej zmluvnej strany.

HLAVA VII VÝKONNÝ VÝBOR

*Články 131 až 133
(zrušené)*

HLAVA VIII ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

*Články 134 a 135
(zrušené)*

Článok 136

1. Ak sa rozhodne zmluvná strana viesť s tretím štátom rokovania o kontrolách na hraniciach, potom o tom včas informuje ostatné zmluvné strany.

2. S výhradou práva členských štátov Európskych spoločenstiev uzatvárať spoločne takéto dohody, nebudú zmluvné strany bez predchádzajúceho súhlasu druhej zmluvnej strany uzatvárať žiadne dvoj- alebo viacstranné dohody o zjednodušení alebo znížení hraničných kontrol s tretím štátom.

3. *Odsek 2 sa nevzťahuje na dvojstranné dohody o malom pohraničnom styku, uvedené v článku 13 nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov (účinnosť od 19.1.2007).*³⁴

*Články 137 až 142
(zrušené)*

Na dôkaz toho podpísali tento dohovor k tomuto príslušné oprávnené osoby.

V Schengene devätnásteho júna tisíc deväťsto deväťdesiat, v jedinom vyhotovení v jazyku francúzskom, nemeckom a holandskom, pričom každé znenie má rovnakú platnosť; vyhotovenie bude uložené v archíve vlády Luxemburského veľkovojsvodstva, ktoré odovzdá overený odpis všetkým zmluvným stranám.

³⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 z 20. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú pravidlá malého pohraničného styku na vonkajších pozemných hraniciach členských štátov a ktorým sa menia a doplňajú ustanovenia Schengenského dohovoru, Ú v. EÚ L 405, 20.12.2006, s. 1.